

**VYHODNOCENÍ VLIVŮ NÁVRHU ÚZEMNÍHO PLÁNU
OBCE BĚLOTÍN NA UDRŽITELNÝ ROZVOJ ÚZEMÍ**

„Vyhodnocení vlivů na životní prostředí“

ZADAVATEL ÚP: OBEC BĚLOTÍN
ZPRACOVAL: EKOTOXA s.r.o.

KVĚTEN 2014

AUTORSKÝ KOLEKTIV

Dr. Ing. Milan Sánka

autorizovaná osoba dle zákona č.100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí

Mgr. Zdeněk Frélich

ochrana přírody a krajiny, krajinný ráz, kulturní a historické hodnoty

Mgr. Pavla Škarková

vodní hospodářství, ovzduší, hluk, fotodokumentace

Bc. Tomáš Muhr

mapové a datové podklady

Gabriela Hřivnáčová

jazykové korektury

Obsah

1. ZHODNOCENÍ VZTAHU ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE K CÍLŮM OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ PŘIJATÝM NA VNITROSTÁTNÍ ÚROVNI	6
1.1 STÁTNÍ POLITIKA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ.....	6
1.2 STRATEGIE UDRŽITELNÉHO ROZVOJE ČR	8
1.3 ZÁSADY ÚZEMNÍHO ROZVOJE OLOMOUCKÉHO KRAJE A POLITIKA ÚZEMNÍHO ROZVOJE ČR	10
1.3.1 Politika územního rozvoje ČR 2008.....	10
1.3.2 Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje.....	11
1.4 DALŠÍ STRATEGICKÉ DOKUMENTY	12
1.4.1 Koncepce ochrany přírody Olomouckého kraje	12
1.4.2 Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Olomouckého kraje	13
1.4.3 Plán odpadového hospodářství Olomouckého kraje.....	13
1.4.4 Plán oblasti povodí Odry (a Moravy).....	15
1.4.5 Studie ochrany před povodněmi na území Olomouckého kraje	15
1.4.6 Program ke zlepšení kvality ovzduší Olomouckého kraje.....	16
1.4.7 Akční hlukový plán pro hlavní pozemní komunikace, Olomoucký kraj.....	16
2. ÚDAJE O SOUČASNÉM STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V ŘEŠENÉM ÚZEMÍ A JEHO PŘEDPOKLÁDANÉM VÝVOJI, POKUD BY NEBYLA UPLATNĚNA ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE	17
2.1 STRUČNÁ ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ	17
2.1.1 Základní geografické charakteristiky.....	17
2.1.2 Klimatické podmínky.....	17
2.1.3 Geologický a geomorfologický profil území	17
2.2 VODSTVO A VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ	19
2.2.1 Povrchové vody.....	19
2.2.2 Podzemní vody.....	20
2.2.3 Vodní zdroje.....	20
2.2.4 Čištění odpadních vod.....	20
2.3 OVZDUŠÍ A HLUK	20
2.3.1 Imise.....	20
2.3.2 Hluk.....	21
2.3.3 Doprava	22
2.4 OCHRANA PŘÍRODY A KRAJINY	23
2.4.1 Biogeografické členění.....	23
2.4.2 Chráněná území a výskyt chráněných druhů živočichů.....	24
2.4.3 Územní systém ekologické stability.....	24
2.5 ZEMĚDĚLSKÝ PŮDNÍ FOND A LESY	24
2.5.1 Půdní fond.....	24
2.5.2 Lesní porosty.....	25
2.6 KULTURNĚ, HISTORICKY A ARCHEOLOGICKY CENNÉ OBJEKTY A ÚZEMÍ	26
2.6.1 Stručný popis historického vývoje území.....	26
2.6.2 Kulturní a architektonické hodnoty.....	29
3. CHARAKTERISTIKY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, KTERÉ BY MOHLY BÝT UPLATNĚNÍM ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE VÝZNAMNĚ OVLIVNĚNY	30
3.1 VODSTVO A VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ	30
3.2 OVZDUŠÍ A HLUKOVÉ ZNEČIŠTĚNÍ.....	30
3.2.1 Ovzduší	30
3.2.2 Hluk.....	31
3.3 OCHRANA PŘÍRODY A KRAJINY	32
3.4 ZEMĚDĚLSKÝ PŮDNÍ FOND A LESY	32
3.4.1 Lesy.....	33
3.5 KULTURNĚ, HISTORICKY A ARCHEOLOGICKY CENNÉ OBJEKTY A ÚZEMÍ	33

4.	SOUČASNÉ PROBLÉMY A JEVI ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, KTERÉ BY MOHLY BÝT UPLATNĚNÍM ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE VÝZNAMNĚ OVLIVNĚNY, ZEJMÉNA S OHLEDEM NA ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ A PTAČÍ OBLASTI	34
5.	ZHODNOCENÍ STÁVAJÍCÍCH A PŘEDPOKLÁDANÝCH VLVŮ NAVRHOVANÝCH VARIANT ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE.....	35
6.	POROVNÁNÍ ZJIŠTĚNÝCH NEBO PŘEDPOKLÁDANÝCH Kladných a záporných vlivů a jejich zhodnocení. Srovnatelný popis použitých metod vyhodnocení včetně jejich omezení	36
6.1	POPIS POUŽITÉ METODY HODNOCENÍ.....	36
6.2	POPIS VLVŮ JEDNOTLIVÝCH SKUPIN ZÁMĚRŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ	37
6.2.1	Zastavitelné plochy – plochy smíšené obytné.....	37
6.2.2	Plochy občanského vybavení – komerční zařízení	39
6.2.3	Plochy pro občanské vybavení – tělovýchova a sport.....	39
6.2.4	Plochy výroby a skladování.....	39
6.2.5	Plochy pro těžbu nerostných surovin.....	41
6.2.6	Systém sídelní zeleně.....	42
6.2.7	Protierozní a protipovodňová opatření.....	42
6.2.8	Dopravní infrastruktura.....	42
6.2.9	Odpadové hospodářství	43
6.2.10	Vymezení ploch přestavby	45
6.2.11	Plocha územních rezerv.....	45
6.2.12	Plochy vodní a vodohospodářské a další plochy změn v krajině.....	45
6.2.13	Územní systém ekologické stability	46
7.	POPIS NAVRHOVANÝCH OPATŘENÍ PRO PŘEDCHÁZENÍ, SNÍŽENÍ NEBO KOMPENZACI VŠECH ZJIŠTĚNÝCH NEBO PŘEDPOKLÁDANÝCH ZÁVAŽNÝCH ZÁPORNÝCH VLVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ	47
8.	ZHODNOCENÍ ZPŮSOBU ZAPRACOVÁNÍ VNITROSTÁTNÍCH CÍLŮ OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ DO ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE A JEJICH ZOHLEDNĚNÍ PŘI VÝBĚRU VARIANT ŘEŠENÍ.....	48
9.	NÁVRH UKAZATELŮ PRO SLEDOVÁNÍ VLVU ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ.....	50
10.	NETECHNICKÉ SHRUTÍ VÝŠE UVEDENÝCH ÚDAJŮ	51
10.1	ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ.....	51
10.1.1	Souhrn dalších doporučení pro zlepšení působení územního plánu na životní prostředí.....	51
11.	PŘEHLED POUŽITÝCH ZDROJŮ	52

SEZNAM OBRÁZKŮ

OBR. 1: UMĚLE VYTVOŘENÁ NÁDRŽ V SEVERNÍ ČÁSTI K.Ú BĚLOTÍN	19
OBR. 2: HLADINY HLUKOVÉHO UKAZATELE LN, VÝPOČET PRO HLUK Z ŽELEZNICE, CENIA (HTTP://GEOPORTAL.CENIA.CZ)	22
OBR. 3: VÝSLEDKY SČÍTÁNÍ DOPRAVY V ROCE 2010, ŘSD	22
OBR. 4: VÝSLEDKY SČÍTÁNÍ DOPRAVY V ROCE 2005, ŘSD	23
OBR. 5: PODÍL JEDNOTLIVÝCH PLOCH NA ÚZEMÍ OBCE BĚLOTÍN (ČSÚ 2012)	25
OBR. 6: BĚLOTÍN – DRUHÉ VOJENSKÉ MAPOVÁNÍ	28
OBR. 7: NĚKTERÉ OBJEKTY VYŽADUJÍ PŘESTAVBU A ŘADA POZEMKŮ VEDENÝCH JAKO STAVEBNÍ JE DOPOSUD NEZASTAVĚNO (ILUSTRAČNÍ FOTO – K.Ú. KUNČICE)	37
OBR. 8: NOVĚ NAVRHOVANÁ PLOCHA Z16 SE NACHÁZÍ V BLÍZKOSTI SILNICE R48, KTERÁ JE I PŘES PROTIHLUKOVÉ ZDI SILNÝM ZDROJEM HLUKU.	38
OBR. 9: PLOCHY Z42 A Z43 PRO VÝROBU	40
OBR. 10: PLOCHA PRO TĚŽBU CIHLÁŘSKÉ HLÍNY – POHLED OD KUNČIC	41

1. ZHODNOCENÍ VZTAHU ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE K CÍLŮM OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ PŘIJATÝM NA VNITROSTÁTNÍ ÚROVNI

1.1 STÁTNÍ POLITIKA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

V roce 2013 byla schválena nová Státní politika životního prostředí (SPŽP) pro období 2012-2020, z níž hlavní požadavky uvádíme níže.

SPŽP je zásadní referenční dokument pro ostatní sektorové i regionální politiky z hlediska životního prostředí. Z tohoto důvodu jsou zde informace o zaměření SPŽP rozvedeny mnohem podrobněji než u dalších navazujících dokumentů.

Hlavním cílem SPŽP je zajistit zdravé a kvalitní životní prostředí pro občany žijící v České republice (ČR), výrazně přispět k efektivnímu využívání veškerých zdrojů a minimalizovat negativní dopady lidské činnosti na životní prostředí, včetně dopadů přesahujících hranice státu, a přispět tak ke zlepšování kvality života v Evropě i celosvětově.

SPŽP je zaměřena na tyto tematické oblasti:

- Ochrana a udržitelné využívání zdrojů včetně ochrany přírodních zdrojů, zajištění ochrany vod a zlepšování jejich stavu, předcházení vzniku odpadů, zajištění jejich maximálního využití a omezování jejich negativního vlivu na životní prostředí, ochranu a udržitelné využívání půdního a horninového prostředí.
- Ochrana klimatu a zlepšení kvality ovzduší s cílem snižování emisí skleníkových plynů a omezování negativních dopadů změny klimatu na území ČR, snížení úrovně znečištění ovzduší a podpory efektivního a vůči přírodě šetrného využívání obnovitelných zdrojů energie a energetických úspor.
- Ochrana přírody a krajiny spočívající především v ochraně a posílení ekologických funkcí krajiny, zachování přírodních a krajinných hodnot a zlepšení kvality prostředí ve městech.
- Bezpečné prostředí zahrnující jak předcházení následkům přírodních nebezpečí (povodně, sucha, svahové nestability, eroze, apod.), tak i předcházení vzniku antropogenních rizik.

Ochrana životního prostředí úzce souvisí s většinou sektorových politik a z tohoto zřetele je SPŽP průřezovou politikou, která musí být s ostatními sektorovými politikami jak koordinována, tak do nich integrována. Aktualizace PÚR ČR 2008 by měla být s hlavními cíli a prioritami v souladu také. Dále jsou zde vymezeny čtyři tematické oblasti a dílčí priority (cíle).

Tematická oblast	Priorita
1) Ochrana a udržitelné využívání zdrojů	1.1 Zajištění ochrany vod a zlepšování jejich stavu
	1.2 Prevence a omezování vzniku odpadů a jejich negativního vlivu na životní prostředí, podpora jejich využívání jako náhrady přírodních surovin.
	1.3 Ochrana a udržitelné využívání půdního a horninového prostředí
2) Ochrana klimatu a zlepšení kvality ovzduší	2.1 Snižování emisí skleníkových plynů a omezování negativních dopadů klimatické změny
	2.2 Snížení úrovně znečištění ovzduší
	2.3 Efektivní a přírodě šetrné využívání obnovitelných zdrojů energie
3) Ochrana přírody a krajiny	3.1 Ochrana a posílení ekologických funkcí krajiny
	3.2 Zachování přírodních a krajinných hodnot
	3.3 Zlepšení kvality prostředí v sídlech
4) Bezpečné prostředí	4.1 Předcházení rizik
	4.2 Ochrana prostředí před negativními dopady krizových situací způsobenými antropogenními nebo přírodními hrozbami.

Pro každou z těchto oblastí je stanovena řada priorit, dílčích cílů a opatření, které by tyto cíle měly naplňovat.

Dílčí cíle jsou pro jednotlivé oblasti a priority uvedeny zde – pouze některé z nich jsou ovlivnitelné v rámci územního plánování:

- 1.1.1 Zajištění realizace Programů monitoringu povrchových a podzemních vod pro vyhodnocení všech opatření prováděných podle Rámcové směrnice o vodní politice, jako základního nástroje pro vyhodnocení jejich efektivity
- 1.1.2 Dosažení alespoň dobrého ekologického stavu nebo potenciálu a dobrého chemického stavu útvarů povrchových vod, dosažení dobrého chemického a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod a zajištění ochrany vod v chráněných územích vymezených dle Rámcové směrnice o vodní politice
- 1.2.1 Snížit podíl skládkování na celkovém odstraňování odpadů
- 1.2.2 Zvyšování materiálového a energetického využití komunálních odpadů a odpadů podobných komunálním
- 1.2.3 Předcházet vzniku odpadů
- 1.3.1 Omezovat trvalý zábor zemědělské půdy a podloží hornin
- 1.3.2 Snížovat ohrožení zemědělské a lesní půdy a hornin erozí
- 1.3.3 Omezovat a regulovat kontaminaci a ostatní degradaci půdy a hornin způsobenou lidskou činností
- 1.3.4 Sanovat kontaminovaná místa, včetně starých ekologických zátěží a lokalit zatížených municí, náprava ekologických škod
- 1.3.5 Zahlazovat a předcházet následkům po hornické činnosti a těžbě nerostných surovin
- 2.1.1 Zvýšení schopnosti přizpůsobení se změnám klimatu
- 2.1.2 Snížení emisí skleníkových plynů v rámci EU ETS o 21 % a omezení nárůstu emisí mimo EU ETS na 9 % do roku 2020 oproti úrovni roku 2005
- 2.2.1 Zlepšit kvalitu ovzduší v místech, kde jsou překračovány imisní limity, a zároveň udržet kvalitu v územích, kde imisní limity nejsou překračovány.
- 2.2.2 Plnit národní emisní stropy platné od roku 2010 a snížit celkové emise oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x), těkavých organických látek (VOC) o, amoniaku (NH₃) a jemných prachových částic (PM_{2,5}) do roku 2020 ve shodě se závazky ČR.
- 2.2.3 Udržet emise těžkých kovů a persistentních organických látek pod úrovní roku 1990 a dále je snižovat.
- 2.3.1 Zajištění 13% podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie k roku 2020
- 2.3.2 Zajištění 10% podílu energie z obnovitelných zdrojů v dopravě k roku 2020 při současném snížení emisí NO_x, VOC a PM_{2,5} z dopravy
- 2.3.3 Zajištění závazku zvýšení energetické účinnosti do roku 2020 (pozn. pro EU jako celek se jedná o 20%)
- 3.1.1 Zvýšení ekologické stability krajiny
- 3.1.2 Obnova vodního režimu krajiny
- 3.1.3 Omezení a zmírnění dopadů fragmentace krajiny
- 3.1.4 Udržitelné a šetrné zemědělské a lesnické hospodaření
- 3.2.1 Zajištění ochrany a péče o nejcennější části přírody a krajiny
- 3.2.2 Omezení úbytku původních druhů a přírodních stanovišť
- 3.2.3 Omezení negativního vlivu nepůvodních invazních druhů na biodiverzitu
- 3.3.1 Zlepšení systému zeleně v sídlech a jeho struktury

- 3.3.2 Posílení regenerace brownfields s pozitivním vlivem na kvalitu prostředí v sídlech
- 3.3.3 Zajistit šetrné hospodaření s vodou v sídelních útvarech
- 4.1.1 Předcházení následkům přírodních nebezpečí (povodně, sucha, svahové nestability, skalní řícení, eroze, silný vítr, emanace radonu a metanu)
- 4.1.2 Předcházení vzniku antropogenních rizik
- 4.2.1 Prevence a zmírňování následků krizových situací na životní prostředí

1.2 STRATEGIE UDRŽITELNÉHO ROZVOJE ČR

Strategie udržitelného rozvoje ČR byla zpracována v roce 2004 a zabývá se především časovým obzorem roku 2014, řada cílů však má přesah dlouhodobější – do r. 2030. Strategie by měla být konsenzuálním rámcem pro zpracování dalších materiálů koncepčního charakteru (sektorových politik či akčních programů). Měla by být důležitým východiskem pro strategické rozhodování v rámci jednotlivých resortů i pro meziresortní spolupráci a spolupráci se zájmovými skupinami.

Strategické a dílčí cíle a nástroje jsou zde formulovány tak, aby co nejvíce omezovaly nerovnováhu ve vzájemných vztazích mezi ekonomickým, environmentálním a sociálním pilířem udržitelnosti. Směřují k zajištění co nejvyšší dosažitelné kvality života pro současnou generaci a k vytvoření předpokladů pro kvalitní život generací budoucích. K tomu směřují následující **strategické cíle**:

- udržet stabilitu ekonomiky a zajistit její odolnost vůči negativním vlivům;
- podporovat ekonomický rozvoj respektující kapacitu únosnosti životního prostředí a zajišťující udržitelné financování veřejných služeb (udržitelnou ekonomiku);
- rozvíjet a všestranně podporovat ekonomiku založenou na znalostech a dovednostech a zvyšovat konkurenceschopnost průmyslu, zemědělství a služeb;
- zajišťovat na území ČR dobrou kvalitu všech složek životního prostředí a fungování jejich základních vazeb a harmonické vztahy mezi ekosystémy, v nejvyšší ekonomicky a sociálně přijatelné míře uchovat přírodní bohatství ČR tak, aby mohlo být předáno příštím generacím, a zachovat a nesnižovat biologickou rozmanitost;
- systematicky podporovat recyklaci, včetně stavebních hmot (snižující exploataci krajiny a spotřebu importovaných surovin);
- minimalizovat střety zájmů mezi hospodářskými aktivitami a ochranou životního prostředí a kulturního dědictví, hmotného i nehmotného;
- zajišťovat ochranu neobnovitelných přírodních zdrojů (včetně zemědělského půdního fondu);
- zachovat strategickou potravinovou soběstačnost ČR;
- obhajovat a prosazovat národní zájmy ČR v rámci nejširších mezinárodních vztahů, významných mezinárodních organizací i v rámci bilaterálních vztahů;
- dosáhnout splnění mezinárodních závazků ČR v oblasti udržitelného rozvoje;
- přispívat k řešení klíčových globálních problémů udržitelného rozvoje;
- udržet stabilní stav počtu obyvatel ČR a postupně zlepšovat jeho věkovou strukturu;
- trvale snižovat nezaměstnanost na míru odpovídající ekonomicko-sociálnímu motivování lidí k zapojování do pracovních aktivit;
- podporovat rozvoj lidských zdrojů a dosáhnout maximální sociální soudržnosti;
- zajistit stálý růst úrovně vzdělanosti ve společnosti, včetně vzdělanosti v kultuře, a tím zajišťovat konkurenceschopnost české společnosti;
- rozvíjet etické hodnoty v souladu s evropskými kulturními tradicemi;
- udržet vhodné formy rozmanitosti kultur, života venkova a aglomerací. Zajistit kulturní diverzitu a diverzitu životního stylu. Zajistit rovnoprávnost komunit, dosažitelnost služeb dle jejich rozdílných životních potřeb a priorit;
- zpřístupňovat kulturu všem lidem zejména s ohledem na to, že kultura je základní součástí společnosti založené na znalostech a rozvojovým faktorem;
- podporovat udržitelný rozvoj obcí a regionů;

- podporovat rozvoj veřejných služeb a sociální infrastruktury;
- umožňovat účast veřejnosti na rozhodování a tvorbě strategií ve věcech týkajících se udržitelného rozvoje a vytvářet co nejširší konsenzus při přechodu k udržitelnému rozvoji;
- bránit posilování možností lobbistických a aktivistických skupin vydávat své partikulární zájmy za zájmy udržitelného rozvoje a takto odůvodněné je prosazovat proti zájmům celku;
- zvyšovat efektivnost výkonu a zlepšovat činnost veřejné správy v souladu s požadavky udržitelného rozvoje;
- přijímat opatření při zajišťování vnější a vnitřní bezpečnosti, která by odrážela požadavky ochrany před mezinárodními konflikty a měnící se formy kriminality, včetně mezinárodního zločinu a zejména terorismu.

Pro oblast environmentálního pilíře stanovuje SUR tři strategické cíle, jež by měly být naplňovány dílčími cíli:

1. Zajistit na území ČR co nejlepší kvalitu všech složek životního prostředí, dále ji postupně zvyšovat a vytvářet tak podmínky pro postupnou regeneraci krajiny, pro minimalizaci až eliminaci rizik pro lidské zdraví a pro postupnou regeneraci živé přírody. Zároveň v nejvyšší ekonomicky a sociálně přijatelné míře uchovat přírodní bohatství ČR. Dílčí cíle pro jednotlivé složky ŽP jsou uvedeny níže (zkráceno):

- **Ochrana ovzduší** - dosáhnout a dále nepřekračovat imisní limity stanovené pro všechny kategorie látek znečišťujících ovzduší a dosáhnout a dále nepřekračovat národní emisní stropy, stanovené pro látky znečišťující ovzduší.
- **Ochrana vod** - dosáhnout a udržet dobrý chemický a ekologický stav povrchových vod a vodních ekosystémů a dobrý chemický a kvantitativní stav podzemních vod. Podporovat rozvoj infrastruktury v oblasti dodávky kvalitní pitné vody a nakládání s městskými odpadními vodami.
- **Ochrana půdy** - zastavit nadměrný přísun živin a dalších znečišťujících látek do půdního horizontu a dosáhnout limitních požadavků na obsah nežádoucích látek, provést opatření k zabránění kontaminace půd ze starých ekologických zátěží, zajistit ochranu půdy před vodní a větrnou erozí a před zbytečnými zábory pro nezemědělské a nelesní účely.
- **Ochrana lesů** - zlepšovat druhovou skladbu i věkovou a prostorovou strukturu lesů s cílem blížít se postupně přírodě blízkému stavu, resp. stavu umožňujícímu lesním ekosystémům vykonávat všechny jejich přirozené ekologické funkce a podporovat mimoprodukční funkce lesa.
- **Zemědělství** - soustavně snižovat podíl orné půdy ve prospěch trvalých travních porostů. Prosazovat extenzivní principy ekologického zemědělství. Rovnováhou mezi produkčními a mimoprodukčními funkcemi zajišťovat kulturní krajinu. Nevyužívaným a z tohoto hlediska neperspektivním částem zemědělské půdy navracet jejich ekologické funkce.
- **Nakládání s odpady** – omezovat množství vznikajících odpadů, jejich nebezpečné vlastnosti a zajistit maximální materiálové a energetické využití odpadů. Míra materiálového využití komunálního odpadu by měla do roku 2010 dosáhnout schváleného cíle 50 %.
- **Péče o krajinu** - realizovat krajinnotvorná opatření podporující žádoucí environmentální i estetické funkce krajiny a ekosystémů; posilování retenční schopnosti krajiny.
- **Urbanizovaná území** - omezit znečištění ovzduší a hlukovou zátěž i s akcentem na kvalitu vnitřního prostředí budov; k tomu by mělo přispět i usměrňování dopravy. V oblasti územního plánování regulovat nepřiměřený růst městských aglomerací (*urban sprawl*) a při tvorbě územních plánů obcí dbát na větší podíl městské zeleně a vytvářet klidové zóny.
- **Nakládání s přírodními zdroji** - minimalizovat materiální a energetické nároky na výrobky a služby, minimalizovat vstupy neobnovitelných zdrojů a maximálně využívat obnovitelných zdrojů.
- **Ochrana biologické a krajinné rozmanitosti** - v rámci územního plánování podporovat rozvoj přírodní a krajinné infrastruktury včetně posilování retenční schopnosti krajiny a prostřednictvím vhodných opatření aktivně chránit cenné části území.
- **Staré ekologické zátěže** – postupně odstraňovat a využít rozvojový potenciál zdevastovaných či nevyužívaných zastavěných ploch (*brownfields*).

2. Minimalizovat střety zájmů mezi hospodářskými aktivitami a ochranou životního prostředí a postupně dosáhnout oddělení ekonomického růstu od nárůstu negativních dopadů na životní prostředí (*decoupling*).

- **Výroba a spotřeba energie** - zvyšovat efektivnost a využívat efektivní formy úspor energie a zajišťovat vhodný poměr spotřeby primárních energetických zdrojů s důrazem na zdroje obnovitelné.
- **Průmyslová výroba** - snižovat spotřebu primárních surovin a nahrazovat ji spotřebou druhotných surovin a separovaných odpadů. Podporovat uzavřené výrobní a spotřební cykly, vývoj a aplikaci nízkoemisních, nízkoodpadových a energeticky nenáročných technologií (nejlepších dostupných technik) a veškeré ekonomické aktivity s nízkými materiálními vstupy a s vysokou přidanou hodnotou s cílem soustavně zvyšovat jejich podíl na ekonomické produkci. Podporovat výrobu ekologicky šetrných výrobků a výrobků z obnovitelných surovin a materiálově využitelných odpadů.
- **Výstavba dopravní infrastruktury** - minimalizovat nutné zábory území a technickými opatřeními omezovat vliv liniových staveb na složky životního prostředí (již v přípravných stádiích).
- **Strategické plánování** - omezovat prostorovou a přepravní náročnost na úrovni státu, krajů a obcí.
- **Územní plánování** - při pořizování územních plánů dbát na přednostní využívání stávajících příp. opuštěných, již dříve využívaných ploch (*brownfields*) a vymezovat Územní systém ekologické stability.

3. Přispívat, přiměřeně možnostem a významu ČR, k řešení evropských a globálních environmentálních problémů (zejména ohrožení změn klimatu a ozónové vrstvy Země a úbytku biodiverzity).

- **Ochrana klimatu** - omezovat (zejména úsporami energie, včetně spotřeby paliv v dopravě, a využíváním obnovitelných zdrojů) emise skleníkových plynů.
- **Ochrana ozónové vrstvy Země** - nevyrábět a omezovat využití látek, které ji poškozují, a zajistit účinná opatření pro snížení jejich úniků ze stávajících zařízení, která je ještě obsahují. Zajištění znovuzískávání látek poškozujících ozónovou vrstvu z vyřazených použitých výrobků a zařízení, především za účelem zneškodnění těchto látek.
- **Ochrana ovzduší, vod a půdy** - omezovat spotřebu a vypouštění perzistentních organických polutantů a těžkých kovů, bioakumulativních látek a endokrinních disruptorů do životního prostředí.
- **Ochrana ekosystémů a stanovišť planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů** - zastavit jejich plošnou a prostorovou redukci a zachovat všechny jejich přirozené funkce.
- **Ochrana biologické rozmanitosti** - soustavně zvyšovat biologickou rozmanitost na všech třech jejich úrovních (genové, druhové a ekosystémové).

1.3 ZÁSADY ÚZEMNÍHO ROZVOJE OLOMOUCKÉHO KRAJE A POLITIKA ÚZEMNÍHO ROZVOJE ČR

1.3.1 Politika územního rozvoje ČR 2008

Politiku územního rozvoje pořizuje Ministerstvo pro místní rozvoj. Je nadřazeným dokumentem pro Zásady územního rozvoje krajů a územně plánovací dokumentaci obcí. Politika územního rozvoje ČR je nástrojem územního plánování, který určuje požadavky a rámce pro konkretizaci ve stavebním zákoně obecně uváděných úkolů územního plánování v republikových, přeshraničních a mezinárodních souvislostech, zejména s ohledem na udržitelný rozvoj území.

Dle Politiky územního rozvoje se území obce Běloutín nachází v rozvojové ose OS10, a to díky vazbě na významné dopravní silniční a železniční cesty. Důvodem pro vymezení je vytvářet územní podmínky pro rozvoj veřejné infrastruktury, související a podmiňující změny v území vyvolané průmyslovými zónami Mošnov a Nošovice. PÚR stanovují kritéria a podmínky pro rozhodování o změnách v území, kterými jsou zajištění vyšší kvality dopravy a hledání nejméně konfliktních řešení s ochranou přírody a krajiny. Kraje a obce zajistí územní ochranu vymezených koridorů a ploch.

V PÚR je dále vymezen koridor vysokorychlostní dopravy VR1 (v úseku Brno-Ostrava), kdy je zde požadováno zajištění jeho územní ochrany. PÚR také vymezují plochu **E4b** v Blahutovicích (v sousedství Běloutína) včetně koridoru pro vyvedení elektrického výkonu a potřebné vodní nádrže. Cílem je dlouhodobá územní ochrana ploch pro případnou budoucí výstavbu elektráren a tím umožnění náhrady těch, kterým končí životnost.

Z hlediska životního prostředí zde nejsou uváděny žádné další informace. Požadavky uvedené v PÚR jsou zpřesněny v rámci Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje.

1.3.2 Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje

Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje stanovují priority územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území. Priority se stanovují s cílem vytvořit vyvážený vztah podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích. V souladu s tímto stanovují priority pro oblast životního prostředí, které jsou pro oblast zpracování ÚP obcí v oblastech ochrany ovzduší, ochrany vod, ochrany půdy a zemědělství, ochrany lesů, nakládání s odpady, péče o krajinu a oblasti těžby nerostných surovin.

ZÚR dále upřesňují podmínky koncepce ochrany přírodních, kulturních hodnot a civilizačních hodnot území kraje, kde je definována koncepce ochrany přírodních hodnot, koncepce ochrany a využití nerostných surovin, koncepce ochrany kulturních a civilizačních hodnot.

Z hlediska životního prostředí vymezuje ZÚR prvky územního systému ekologické stability. Na území obce Běloutína (případně v jeho bezprostřední blízkosti) regionální biocentrum 171 Rozvodí Stráže a regionální biokoridor RK 1527. K ochraně jednotlivých prvků ÚSES a způsobům zapracování do územně plánovací dokumentace se stanovují tyto zásady (vybrané):

- Pro zapracování regionálních biocenter do ÚP respektovat jejich charakter a funkci. Vymezení upřesnit podle charakteru biotopu, cest, hranic lesa, parcel apod. s odchylkou posunu hranice max. 100 m (při zachování celkové rozlohy).
- Při zapracování regionálních biokoridorů respektovat minimální šířku, případné upřesnění trasy podle cest, dělení lesa, parcel. Minimální šířky jsou:
 - o u lesního biokoridoru 40 m;
 - o u mokřadního biokoridoru 40 m;
 - o u lučního biokoridoru 50 m;
 - o u biokoridoru charakteru stepních lad 20 m;
- V místech křížení biokoridorů s komunikacemi respektovat následující zásady podle charakteru prvků:
 - o vodní biokoridory – posuzovat individuálně, nejvhodnější řešení je přemostění;
 - o nivní biokoridory – posuzovat individuálně, nejvhodnější řešení je přemostění;
 - o lesní biokoridory – posuzovat individuálně, možné přerušení;
- Při stanovování prvků ÚSES respektovat stanovené DP, CHLÚ, výhradní a významná nevýhradní ložiska (např. dočasným stanovením prvku ÚSES a jeho finálním vytvořením až po skončení těžby, stanovením podmínek rekultivace). Pokrytí vymezených biocenter a biokoridorů do dobývacích prostorů a ložisek se schváleným územním rozhodnutím, CHLÚ a do ploch evidovaných nevýhradních ložisek nerostných surovin se vzájemně nevylučuje. Sřety mezi ložisky nerostných zdrojů a stávajícím ÚSES řešit v rámci zohlednění vzájemných potřeb využití území a zákonitostí, a to jak pro ÚSES, tak i pro těžbu při kvalifikovaném zpracování Plánu otvírky a přípravy dobývání, Plánu využívání a Plánu rekultivace území po ukončení těžby. Případy posuzovat individuálně tak, aby nebyl narušen princip udržitelného rozvoje⁷ a zároveň tím nepovažovat ochranu přírody a krajiny za nadřazenou všem ostatním zákonům. Při řešení střetů (překryvů) ochrany nerostných surovin s prvky ÚSES zohlednit tyto podmínky:
 - o akceptovat charakter prvku ÚSES, případně podporovat jeho funkce v cílovém stavu, a to jak při samotné těžbě, tak i při ukončování těžby či rekultivaci;
 - o stávající ÚSES nacházející se na ložiskách nerostných surovin bude ponechán s tím, že v případě budoucího využití ložiska budou plánované rekultivační a sanační práce přizpůsobeny a řešeny ve vzájemné symbióze s ÚSES;
 - o nové návrhy ÚSES pokrývající ložiska, CHLÚ, DP, popř. do zjištěných a předpokládaných ložisek nerostných surovin zasahující, budou v rámci zpracování podrobné dokumentace a ÚP upřesněny tak, aby nezasahovaly do bloků zásob, popř. aby byly vymezovány podél hranice DP a nebo CHLÚ;

- Zasahování biocenter a biokoridorů do retenčního prostoru suchých nádrží se připouští za předpokladu individuálního posouzení a respektování charakteru a cílového stavu prvků ÚSES i jeho vazeb a postavení vůči okolním prvkům.
- Plochy vymezené pro biocentra a biokoridory v případě, že jejich současný stav odpovídá cílovému, všestranně chránit. V případě, že neodpovídá, podporovat jeho urychlenou realizaci. Realizaci cílového stavu vymezených prvků ÚSES je nutné zajistit i v lesních porostech, a to prostřednictvím lesních hospodářských plánů.
- Ani přechodně nelze do nefunkčních nebo částečně funkčních prvků umísťovat funkce, které by znemožnily jejich pozdější realizaci či zabránily uvedení plochy do požadovaného cílového stavu.
- Všechny (i přechodné) zásahy do vymezených ploch prvků ÚSES (včetně zde nevyjmenovaných možných vlivů a střetů) lze provádět pouze na základě posouzení a souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody.
- Celkové přerušení regionálních biokoridorů, jejich charakteru a funkce není přípustné. Pro částečné a přípustné přerušení RBK se stanovují tyto zásady:
 - o vodní biokoridory – nelze přerušit;
 - o mokřadní biokoridory – přerušení stavební plochou max. 100 m, ornou půdou max. 150 m, ostatními kulturami max. 200 m;
 - o luční nivní biokoridory v 1. až 4. vegetačním stupni – přerušení stavební plochou max. 100 m, ornou půdou max. 150 m, ostatními kulturami max. 200 m;
 - o luční biokoridory v 5. až 9. vegetačním stupni – přerušení stavební plochou max. 100 m, ornou půdou max. 150 m, ostatními kulturami max. 200 m;
 - o stepní biokoridory – přerušení stavební plochou max. 100 m, ornou půdou max. 150 m, ostatními kulturami max. 200 m;
 - o lesní biokoridory – přerušení bezlesím max. 150 m;

Zásady územního rozvoje dále vymezují cílové charakteristiky krajiny a respektují rozčlenění území Olomouckého kraje na krajinné celky, přičemž Běloutín spadá do oblasti se shodným krajinným typem I.-Moravská Brána. U jednotlivých krajinných matric (typů uspořádání krajiny) je požadováno chránit a podporovat rozvoj jejich rozhodujících atributů: V krajinném celku I. je žádoucí udržet charakter otevřené kulturní venkovské krajiny s dominantní zemědělskou funkcí (zemědělský a lesozemědělský typ krajiny), v nivách podporovat především typ lesozemědělské a lesní krajiny a navíc dbát na omezení výstavby pouze na jejich břehy. Osídlení včetně urbanizace rozvíjet především na březích niv (řetězové urbanizační koridory);

ZÚR dále stanovují koncepci ochrany přírodních hodnot a koncepci ochrany a využití nerostných surovin. Z hlediska ochrany a využití nerostných surovin je uvedeno následující:

Pro zajištění ochrany nerostných surovin a jejich využití a minimalizaci dopadů exploatace ložisek na krajinný ráz a životního prostředí se stanovují tyto zásady:

- objekt lze využít částečně nebo podmíněně (za předpokladu splnění vybraných technických a environmentálních podmínek). Podmínkami se chápe - zásady využití objektu lze stanovit až na základě územní studie, jejímž cílem bude upřesnění reálného rozsahu využití objektu při akceptaci zákonných složek ochrany životního prostředí a ochrany kulturních a přírodních hodnot v území a ověření limitů únosnosti území dotčeného využitím objektu
- objekt lze využít v plném rozsahu (objekt je s vyřešenými střety zájmů, popř. bez střetů zájmů, popř. s řešitelnými střety)
- objekt nelze využít komplexně (je zásadně dotčen limity ochrany přírody a dílčích složek na ŽP, v současné době převažují zákonem chráněné zájmy o dílčích složkách ŽP nad zájmem využití ložiska)

1.4 DALŠÍ STRATEGICKÉ DOKUMENTY

1.4.1 Koncepce ochrany přírody Olomouckého kraje

Koncepci ochrany přírody pro území Olomouckého kraje zpracovala firma Ecological Consulting, spol. s r.o., 2004 a je rozdělena do dvou základních částí. V části analytické jsou shrnuta dostupná data o

jednotlivých složkách životního prostředí bezprostředně ovlivňujících zájmy hájené zákonem o ochraně přírody a krajiny. Druhá část představuje vlastní koncepční materiál s hlavními směry a cíly, které by měla ochrana přírody na úrovni Olomouckého kraje sledovat a naplňovat.

Koncepce vychází z principů a cílů Státního programu ochrany přírody a krajiny, který byl schválen usnesením vlády č. 415 ze dne 17. června 1998. Základním principem předkládané koncepce je zachování a obnova biodiverzity a ekologické stability krajiny.

Koncepce se zabývá dílčími oblastmi související s danou problematikou (zemědělské ekosystémy, lesní ekosystémy, vodní ekosystémy, ochrana přírody a krajiny). Koncepční část vytyčuje hlavní směry a cíle, které by měla ochrana přírody na úrovni Olomouckého kraje sledovat a naplňovat ke zlepšení stávajícího stavu. Pro jejich dosažení byly proto jednotlivým orgánům ochrany přírody, spadajícím pod působnost kraje, definovány konkrétní úkoly – krátkodobé až dlouhodobé.

Stanovení cílů bylo provedeno na základě stanovení priorit v rámci jednotlivých sledovaných oblastí. Jejich naplnění zajišťují jednotlivé orgány státní správy ochrany přírody v rozsahu, který jim ze zákona přísluší. K nim byl definován tzv. „průběžný cíl“, který zahrnuje činnosti a úkoly, které je možno naplňovat postupně v průběhu celého období, pro které byla Koncepce zpracována.

1.4.2 Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Olomouckého kraje

Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Olomouckého kraje (dále jen PRVK) byl aktualizován v roce 2006, kapitoly týkající se kanalizací a ČOV i v roce 2009. Jeho zadavatelem je Olomoucký kraj – odbor životního prostředí. Tento plán je základním koncepčním dokumentem pro vodohospodářskou politiku, zabývá se konkrétně oblastí zásobování pitnou vodou a odváděním znečištěných vod z území.

Pro oblast obce Běloutín (včetně místních částí Nejdek, Lučice a Kunčice) je v PRVK uveden jako zdroj zásobování pitnou vodou skupinový vodovod Černotín a do výhledu se počítá se změnou zásobení, kdy hlavním zdrojem pitné vody má být Ostravský oblastní vodovod. Dle informací VaK Přerov již k této změně došlo. Nyní je obec zásobována skupinovým vodovodem Běloutín - Hranice - Lipník, který zásobuje odběratele vodou z Ostravského oblastního vodovodu a vodního zdroje Lhotka.

Z hlediska potřeby vody a jejího přívodu k možným novým plochám pro podnikání a bytovou výstavbu lze současný stav vodovodu i množství vody považovat za dostačující.

V obci není vybudovaná soustavná kanalizační síť ani ČOV. Je zde pouze stávající dešťová kanalizace, která ústí do místních toků. Dle PRVK bude vybudována v Běloutíně podtlaková kanalizace ústící do mechanicko-biologické ČOV.

1.4.3 Plán odpadového hospodářství Olomouckého kraje

Plán odpadového hospodářství Olomouckého kraje byl vypracován v roce 2004 společností Fite a.s. Cíle jsou stanoveny pro jednotlivé hlavní oblasti a dále jsou rozvedeny do dílčích opatření pro úroveň kraje. Plán stanovuje následující cíle (výběr):

- **Využívání odpadů** - zvýšit využívání odpadů s upřednostněním recyklace a zvýšit materiálové využití komunálních odpadů na 50% do roku 2010, podporování rozvoje trhu s recyklovanými výrobky a dosažení využívání 50% (75%) hmotnosti vznikajících stavebních a demoličních odpadů
- **Vytváření jednotné a přiměřené sítě zařízení k nakládání s odpady** - dobudování jednotné a přiměřené sítě zařízení, s využitím současných zařízení, na požadované technické úrovni, podpora vzniku regionálních integrovaných systémů nakládání s odpady a jejich propojení do jednotné a přiměřené sítě zařízení
- **Ukládání odpadů na skládky** - snížení hmotnostního podílu odpadů ukládaných na skládku o 20% do roku 2010 ve srovnání s rokem 2000 s výhledem dalšího postupného snižování, zvýšení provozní a technologické úrovně provozovaných skládek
- **Snižování množství biologicky rozložitelných odpadů (BRKO) ukládaných na skládky** - snižování podílu BRKO ukládaných na skládky, zvyšování množství materiálově využívaných druhů odpadů tvořících BRKO vytríděných z komunálního odpadu

- **Nebezpečné odpady** - předcházení vzniku nebezpečných odpadů a snížení jejich měrné produkce, minimalizování vlivu NO na zdraví lidí a životní prostředí ve všech fázích nakládání s nimi
- **Autovraky** - zvyšování zpracování všech autovraků vozidel kategorie M1 a N1 a tříkolových motorových vozidel s cílem opětovně používat a využívat nejméně v míře 85% (95%) průměrné hmotnosti všech autovraků převzatých za kalendářní rok a opětovně používat a materiálově využívat v míře nejméně 80% (85%) průměrné hmotnosti všech autovraků převzatých za kalendářní rok
- **Vyřazená elektrická a elektronická zařízení** - zvýšení úrovně sběru tříděných vyřazených elektrických a elektronických zařízení na 4kg na osobu za rok z domácností, zvýšení zpětného odběru použitých elektrických a elektronických spotřebičů a zařízení
- **Pneumatiky** - zvyšování zpětného odběru odpadních pneumatik na 60% (80%) hmotnostních z ročního množství uvedeného na trh do roku 2006 (2012), s cílem jejich využití s upřednostněním materiálového využití
- **Výrobky obsahující polyvinylchlorid** - předcházení vzniku odpadů a omezování jejich množství zvyšováním podílu recyklovaných výrobků PVC
- **Odpady z obalů** - předcházení vzniku odpadů z obalů, zvyšování materiálového využívání vzniklých odpadů z obalů

1.4.3.1 Studie nakládání s biologicky rozložitelným odpadem v Olomouckém kraji

Studie nakládání s biologicky rozložitelným odpadem v Olomouckém kraji byla zpracována v roce 2009 a její zpracování vyplývá z POH Olomouckého kraje. Studie má za úkol zmapovat současnou situaci v nakládání s bioodpady v OK a stav plnění povinností POH v dané oblasti a současně najít vhodná opatření pro naplnění požadavků daných POH Olomouckého kraje.

Hlavním důvodem sledování BRO je snižování ukládání BRO na skládky z důvodů zabránění emisím metanu ze skládek, který je skleníkovým plynem. Studie uvádí hlavní cíle dle přílohy č. 4 vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu: *Biologicky rozložitelný podíl komunálního odpadu ukládaný na skládky musí být postupně omezován v souladu s harmonogramem stanoveným v Plánu odpadového hospodářství ČR a krajů (tj. snížit tento podíl do roku 2010 na 75 %, do r. 2013 na 50 % a do r. 2020 na 35 % celkového množství (hmotnosti) biologicky rozložitelného komunálního odpadu vzniklého v roce 1995).*

Cílem strategie je předcházet vzniku biologicky rozložitelných odpadů, omezování ukládání BRO na skládky, přednostní využívání BRO před jejich odstraněním, především skládkováním. Cílem promítnutým do POH obcí je odklon složek BRO ze skládek na materiálové nebo energetické využití v souladu s rozvojem zařízení na využití BRO v kraji.

Dále jsou zde uvedena obecná opatření na úrovni kraje (výběr):

- a) Vytvářet podmínky pro oddělené shromažďování biologicky rozložitelných odpadů z domácností (z údržby zeleně), z živností, průmyslu, úřadů, z údržby měst a obcí tak, aby tento odpad nebyl součástí směsného zbytkového komunálního odpadu.
- b) Vytvářet podmínky pro omezování znečištění odděleně sbíraného biologicky rozložitelného odpadu jinými odpady, zejména odpady nebezpečnými, které znehodnocují následné produkty vyrobené z biologicky rozložitelných odpadů.
- c) V maximální míře požadovat zajištění materiálového využívání papíru a lepenky.
- d) Při návrhu integrovaného systému nakládání s komunálními odpady v OK se zaměřit na výstavbu kompostáren, zařízení na anaerobní rozklad a na mechanicko biologickou úpravu těchto odpadů, upřednostňovat:
 - separovaný sběr papíru a lepenky, jeho recyklace,
 - kompostování a anaerobní rozklad,
 - upravování odpadů s energetickým obsahem na palivo (alternativní palivo),
 - odpady využívat energeticky.
- e) Důsledně dodržovat zákaz ukládání na skládky odděleně vytríděných biologicky rozložitelných odpadů s výjimkou řešení krizových situací způsobených živelnými pohromami a jinými mimořádnými událostmi.

- f) Každoročně vyhodnocovat množství a úroveň snižování podílu biologicky rozložitelného komunálního odpadu ukládaného na skládky a stanovit případné opatření pro dosažení požadovaných změn.

1.4.4 Plán oblasti povodí Odry (a Moravy)

Vodstvo na území obce Běloutín – Luha, Doubrava, Běloutínský, Hradečný a Račí potok - náleží k povodí řeky Odry. Pro tuto oblast byl zpracován Plán oblasti povodí Odry pro období let 2010 – 2015. Tento plán se mimo jiné zabývá ochranou před povodněmi a vodním režimem v krajině a stanovuje v rámci této problematiky:

- cíle prevence před povodněmi
- cíle prevence negativních důsledků suchých období
- cíle pro zlepšování stavu vodního režimu krajiny

Plán oblasti povodí Odry uvádí, že s výstavbou kanalizace a centrální čistírny odpadních vod je počítáno až po roce 2015. Plán dále uvádí obecná opatření, mezi které jsou uvedena opatření k eliminaci dusíku jako plošného zdroje znečištění vod, ochrana vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů a opatření k omezení eroze z pohledu transportu chemických látek. Uvedena je zde také předpokládaná výstavba šesti suchých vodních nádrží s cílem zajistit ochranu před povodněmi.

Do oblasti povodí Moravy spadá pouze okrajový podíl území obce Běloutín (malá jihovýchodní část k.ú. Běloutín a jihozápadní část k.ú. Lučice, konkrétně se jedná o vodní útvar povrchových vod M097), Plán oblasti povodí Moravy nestanoví pro zájmové území žádné konkrétní požadavky.

1.4.5 Studie ochrany před povodněmi na území Olomouckého kraje

Studie ochrany před povodněmi na území Olomouckého kraje je územní studií, ověřující možnosti a podmínky pro změny v území kraje, související s řešením protipovodňové ochrany, byla zpracována v roce 2007. Povodně představují pro Českou republiku největší přímé nebezpečí v oblasti přírodních katastrof a mohou být příčinou závažných krizových situací, při nichž vznikají nejenom rozsáhlé materiální škody, ale rovněž ztráty na životech obyvatel v postižených územích, přičemž dochází k rozsáhlé devastaci kulturní krajiny včetně ekologických škod. Ochrana před povodněmi představuje soubor opatření k předcházení a zamezení ohrožení zdraví, životě a majetku občanů, společnosti a životního prostředí při povodních. K protipovodňovým opatřením patří především systematická prevence, zvyšování retenčních schopností povodí a ovlivňování průběhu povodní.

Na základě provedených analýz povodňových situací v České republice i zahraničních zkušeností vychází Strategie ochrany před povodněmi v České republice z těchto zásad:

- preventivní opatření pro ochranu před povodněmi jsou nejefektivnější formou ochrany;
- na zabezpečení realizace preventivních opatření ke snížení škodlivých účinků povodní se musí podílet vlastníci a správci nemovitostí, což mohou být rovněž organizace na úrovni regionu, obcí anebo občané;
- efektivní preventivní opatření je nutné uplatňovat systémově v ucelených (hydrologických) povodích a s ohledem na provázání vlivu jednotlivých opatření podél vodních toků;
- pro efektivní ochranu před povodněmi je třeba nalézt vhodnou kombinaci opatření v krajině, která zvyšují přirozenou akumulaci a retardaci vody v území a technických opatření k ovlivnění povodňových průtoků;
- pro návrhy k ochraně před povodněmi je třeba využívat kvalitní informace o geomorfologii území, rostlinném pokryvu, složení půdy a moderní informační technologie
- pro řízení opatření k ochraně lidí a majetku v zaplavovaných územích je třeba zkvalitnit informační systém při povodních a přípravu povodňových plánů;

Studie ochrany před povodněmi na území Olomouckého kraje pak stanoví konkrétní návrhy postupu řešení a stanoví prioritní oblasti a návrhy přispívající ke zvýšení ochrany území před povodněmi.

Z uvedeného dokumentu nevyplynou pro oblast obce Běloutína žádné požadavky, neuvažují se zde žádná stavebně-technická opatření.

1.4.6 Program ke zlepšení kvality ovzduší Olomouckého kraje

Program ke zlepšení kvality ovzduší Olomouckého kraje byl pořetí aktualizován k roku 2012. Tento program obsahuje také Programový dodatek podle č. 18 odst. 3 Nařízení Rady (ES) 1260/1999 o obecných ustanoveních a strukturálních fondech. V rámci tohoto dodatku jsou stanoveny globální a specifické cíle.

Globálním cílem PZKO je zajistit na celém území zóny Olomouckého kraje kvalitu ovzduší splňující zákonem stanovené požadavky (imisní limity a cílové imisní limity) a přispět k dodržení závazků, které ČR přijala v oblasti omezování emisí znečišťujících látek do ovzduší (národní emisní stropy).

Specifické cíle jsou:

- snížit imisní zátěž znečišťujícími látkami pod úroveň stanovenou platnými imisními limity v lokalitách, kde jsou tyto limity překračovány (v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší); časová nálehavost krátkodobá,
- snížit ve stanovených termínech imisní zátěž znečišťujícími látkami pod úroveň stanovenou cílovými imisními limity v lokalitách, kde jsou tyto cílové imisní limity překračovány; časová nálehavost střednědobá,
- udržet podlimitní imisní zátěž v lokalitách, kde nedochází k překračování imisních limitů a cílových imisních limitů; časová nálehavost dlouhodobá
- dodržet ve stanoveném termínu doporučené hodnoty krajských emisních stropů pro oxid siřičitý, oxidy dusíku, VOC a amoniak; časová nálehavost střednědobá.

Program dále stanovuje priority, které se zabývají prioritními znečišťujícími látkami PM₁₀, NO_x a VOC. Priority jsou tedy stanoveny takto:

- Priorita 1: Snížení imisní zátěže suspendovanými částicemi velikostní frakce PM₁₀,
- Priorita 2: Snížení emisí oxidů dusíku
- Priorita 3: Snížení emisí těkavých látek

1.4.7 Akční hlukový plán pro hlavní pozemní komunikace, Olomoucký kraj

Na základě platné legislativy byly na podle dat pro rok 2006 zpracovány hlukové mapy pro Prahu, Brno a Ostravu a dále **strategické hlukové mapy silnic a železnic**. Na takto vytvořené strategické hlukové mapy navázala příprava Akčních hlukových plánů. Nejedná se tedy o plošné podklady pro celou ČR, ale pouze o vybrané aglomerace a území v blízkosti významných železnic a silnic. Území Běloutína je zahrnuto do zmíněných plánů jak z důvodu blízkosti hlavního železničního koridoru, tak rychlostní silnice. Pro výpočty hlukových hladin však bylo využito stavu silniční sítě před zprovozněním obchvatu Běloutína (data za rok 2006). Proces zpracování hlukových map má probíhat v pětiletém cyklu, druhé kolo strategického hlukového mapování má být zahájeno v roce 2012, novější data proto tedy nejsou ještě k dispozici. Dle dostupných hlukových map patří **obec Běloutín ke kritickým místům z hlediska hlukové zátěže ze silniční dopravy**, což se pravděpodobně změnilo v souvislosti s vybudováním obchvatu a nového úseku dálnice (předpoklad snížení počtu obyvatel, u nichž dojde ke snížení zatížení hlukem pod mezní hodnotu je snížení ze 117 obyvatel vystavených nadlimitním hodnotám před výstavbou obchvatu o 80 obyvatel, tedy na 37). Nicméně, na akustické situaci v obci se významně podílí i **železniční trať**, jejíž vliv přetrvává i po poklesu silniční dopravy.

2. ÚDAJE O SOUČASNÉM STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V ŘEŠENÉM ÚZEMÍ A JEHO PŘEDPOKLÁDANÉM VÝVOJI, POKUD BY NEBYLA UPLATNĚNA ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE

2.1 STRUČNÁ ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ

2.1.1 Základní geografické charakteristiky

Obec Běloutín se nachází v Moravské bráně v okrese Přerov a správním obvodu obce s rozšířenou působností Hranice (SO ORP Hranice), přibližně šest kilometrů severovýchodně od města Hranice. Skládá se ze čtyř katastrálních území – Běloutín, Kunčice, Nejdek u Hranic a Lučice na Moravě. Územím prochází tok řeky Luhy, jejímiž menšími přítoky jsou Běloutínský a Hradečný potok. V jižní části území se nachází dva rybníky Běloutín Horní a Dolní.

Územím obce prochází dálnice D1 a rychlostní silnice R48. Současně tudy prochází také mezinárodní železniční koridor ve směru Polsko – Ostrava – Hranice – (Viedeň nebo Praha).

K 1.1. 2013 zde žilo dle údajů z Českého statistického úřadu 1827 obyvatel.

2.1.2 Klimatické podmínky

Obec Běloutín patří do klimatického regionu MT 3, který se vyznačuje tím, že je mírně teplý (až teplý), značně vlhký a s mírnou zimou. V dlouhodobém průměru spadne v území v průměru 677 mm srážek ročně, z toho ve vegetačním období 428 mm (Zdroj KPÚ). Nejvíce srážkovými měsíci jsou červen až srpen, nejméně srážek je od ledna do března.

Průměrná roční teplota je 7,8 °C. Průměrná lednová teplota je -2,7°C, červencová je 17,7 °C. (Zdroj KPÚ)

Rozpětí průměrných teplot je 20,4 °C (od - 2,7 do + 17,7). Průměrná teplota vzduchu ve vegetačním období je 14 °C.

V oblasti Moravské brány působí větrné proudy západní, jihozápadní a severozápadní. V zimním období převládají větrné proudy směru západního a severovýchodního. Severovýchodní větry jsou suché a způsobují v zimě chladné počasí, přemísťování sněhu a tím i závěje. Na jaře vanou převážně větry západní a jihozápadní. V měsíci květnu a začátkem letního období se mění jihozápadní větry na severozápadní až severní, později v létě opět převládají větry západní, které s sebou přinášejí i přívalové deště. Celé vegetační období je méně větrné, než období zimní.

2.1.3 Geologický a geomorfologický profil území

Běloutín je součástí SO ORP Hranice, které leží ve východní části Olomouckého kraje při jeho hranici s krajem Moravskoslezským a Zlínským v úvalu Moravské brány. Ze západu zasahuje do spádového území výběžek Nízkého Jeseníku (Vítkovská vrchovina a Oderské vrchy), z východu výběžky Západních Karpat. Oblast Hercynská a Karpatská je oddělena Moravskou branou, ve které se území obce Běloutín nachází. Katastrální území Nejdek náleží z části do Oderských vrchů.

Nízký Jeseník (a Oderské vrchy) je jedním z nejstarších geologických celků střední Evropy. Jedná se o plochou vrchovinou tvořenou především prvohorními, kulmskými sedimentovanými horninami, spočívající na předchozích sedimentech a vulkanitech, vzniklých intenzivní sopečnou činností na dně devonského moře. Jeho nadmořská výška se pohybuje mezi 400 až 600 metry, na území Běloutína dosahuje nejvyšší nadmořská výška nad 400 m.n.m. Oblast Nízkého Jeseníku byla vždy známa těžbou barevných a drahých kovů.

Moravská brána představuje samostatný geomorfologický celek, začleněný do soustavy Vněkarpatských sníženin, podsoustavy Západní, tvořený JZ-SV směrem protaženým pruhem plochého nížinového a pahorkatinného reliéfu na málo odolných neogenních horninách. Nejvyšším bodem Moravské Brány je Lučická Stráž - 339 m n. m. Tvoří ji plochá pahorkatina vyplněná neogenními sedimenty s pokryvem uloženin pevninského ledovce a s rozsáhlými sprašovými pokryvy. Jedná se o výraznou sníženinu kerného

původu. Také její mírně zvlněný nížinný georeliéf kontrastuje s příkrými zlomovými svahy okolních kerných struktur Nízkého Jeseníku. Novodobý antropogenní reliéf souvisí zejména s těžbou nerostných surovin – zbytky štol, důlních jam a odvalů, stopy po sobě zanechala těžba štěrkopísků a cihlářských surovin (umělá jezera), stavebního kamene, vápence a stavebních písků. Nejnižší nadmořské výšky je dosaženo u řeky Luhy, a to kolem 280 m.n.m.

Hlavní rysy reliéfu řešeného území tvoří plošiny, ploché rozvodní břehy, široce rozevřená, často suchá a asymetrická údolí potoků a úpady. Povrchové tvary se začaly vyvíjet současně s ústupem ledovce středopolského (sálského) glaciálu, který sahal do okolí Hynčic a Polomi. Při vzniku reliéfu se uplatnily periglaciální geomorfologické procesy v chladných obdobích mladšího pleistocénu.

Nadmořská výška řešeného území se pohybuje mezi 280 m.n.m. (rybníky Horní a Dolní Běloutín), až 390 m.n.m. (v severozápadní části katastru lokalita Háj).

Co se týče geologického složení, v nižších polohách Moravské brány se vyskytují nejvíce kvartérní horniny (hlíny, spraše, štěrky), terciérní horniny (písky, jíly), ve vyšších polohách paleozoické horniny zvrásněné, nemetamorfované. Horniny terciéru jsou překryty mocnými vrstvami pleistocenních a holocenních materiálů. V západní části území s vyšší nadmořskou výškou jsou převážně horniny spodnokarbonského stáří, většinou kulmské pískovce, droby a slepence s vložkami a překrytím kulmských břidlic. Tyto jsou místy překryty čtvrtohorní různě mocnou svahovinou, složenou převážně z materiálu sprašovitých pokryvů, kulmských zvětralin zemitého charakteru a různorodého skeletu. Svahoviny se v rozsáhlejší míře nalézají na svazích a v podsvaží masivu Oderských vrchů. V nejmladším období dochází k akumulaci štěrků v aluviálních nivách a k uložení většiny spraší.

Na území se nachází ložisko nerostných surovin, a to Nejdek u Hranic, ve kterém v současné době probíhá těžba stavebního kamene. Je zde také vymezen dobývací prostor Nejdek a chráněné ložiskové území. Těžbu zde provádí společnost KAMENOLOMY ČR s.r.o.

Dále je zde vymezen prognózní zdroj nerostných surovin pro těžbu cihlářských hlín v Kunčicích.

Na území obce jsou evidována tři sesuvná území, a to v lesním porostu v k.ú. Nejdek u Hranic, v Běloutíně poblíž dálnice a v Kunčicích v zastavěné části obce.

2.2 VODSTVO A VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ

2.2.1 Povrchové vody

Okrajem katastrálního území Kunčice prochází rozvodnice mezi Černým a Baltským mořem. Většina území Běloutína patří do povodí Odry, malá část území na západním okraji obce leží v povodí Moravy. Část obce v povodí Odry patří do základního povodí 2-01-01 „Horní a střední Odra“, v povodí Moravy jde o základní povodí 4-11-02 „Bečva“.

V povodí řeky Odry spadá území do vodního útvaru povrchových vod č. 5 (Luha po ústí do toku Odry), v povodí Moravy do útvaru č. 97 (Bečva po soutok s tokem Lučnice). Vodní útvar č. 5 je podle hodnocení monitoringu jakosti povrchových vod charakterizován jako celkově nevyhovující, nevyhovující parametry byly zjištěny jak pro fyzikálně-chemické hodnocení, tak pro hodnocení biologické složky. Celkový stav vodního útvaru č. 97 je potenciálně nevyhovující, přičemž ekologický stav je vyhovující, ale chemický stav je potenciálně nevyhovující.

Hlavním vodním tokem v obci je řeka Luha, pramenící v oblasti Oderských vrchů, na západním úbočí vrcholku Varta (ve výšce 510 m n.m.). Luha je pravostranným přítokem Odry. Z významnějších přítoků ve zpracovávaném území nabírá v Nejdku levostranný přítok Hradečný potok, u jižního okraje obce Běloutín se tok Luhy stáčí východním směrem kolem Běloutínských rybníků (rybníky Horní a Dolní Běloutín) a dále protéká kolem rybníků jižně od Polomi. V Běloutíně do Luhy ústí zprava Doubrava a zleva Běloutínský potok, pramenící v lesní oblasti na severní hranici obce a protékající přímo intravilánem obce. Jak Luha, tak Běloutínský potok cestou přibírají řadu menších bezejmenných přítoků.

V zájmovém území se nacházejí rybníky Horní Běloutín a Dolní Běloutín v jižní části k.ú. Běloutín, část rybníků na Račím potoce na jihovýchodním okraji k.ú. Kunčice a několik dalších menších účelových nádrží (viz následující obrázky).

Obr. 1: Uměle vytvořená nádrž v severní části k.ú. Běloutín

2.2.1.1 Hydrologicky chráněná území

Katastrální území Lučice na Moravě spadá do kategorie zranitelných oblastí, dle nařízení vlády č. 103/2003 Sb., stanovení zranitelných oblastí, používání a skladování hnojiv.

Do východní části katastrálního území zasahují pouze velmi malou rozlohou dvě ochranná pásma vodních zdrojů II. stupně spadající pod ORP Nový Jičín.

2.2.2 Podzemní vody

Podzemní vody jsou řazeny do následujících útvarů podzemních vod: 66111 Kulm Nízkého Jeseníku – severní část k.ú. Nejdek, 22120 Oderská brána - hlavní část zájmového území a 32130 Flyš v mezipovodí Odry – jižní část k.ú. Kunčice.

2.2.3 Vodní zdroje

Na území obce se nenacházejí zdroje pitné vody. Obec Běloutín je (včetně místních částí Nejdek, Lučice a Kunčice) zásobována pitnou vodou skupinovým vodovodem Běloutín - Hranice - Lipník, který zásobuje odběratelé vodou z Ostravského oblastního vodovodu a vodního zdroje Lhotka (dle VaK Přerov).

Z hlediska potřeby vody a jejího přívodu k možným novým plochám pro podnikání a bytovou výstavbu lze současný stav vodovodu i množství vody považovat za dostačující (dle Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Olomouckého kraje).

2.2.4 Čištění odpadních vod

V obci je vybudována pouze dešťová kanalizace vyústěná do jednotlivých vodotečí. Do kanalizace je po předchozím předčištění v septicích napojena část obyvatel, ostatní mají odvedeny odpadní vody do jímek k vyvážení (dle Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Olomouckého kraje).

2.3 OVZDUŠÍ A HLUK

2.3.1 Imise

Znečištění ovzduší je stále vážný environmentální problém nejen v průmyslových oblastech, ale i v dalších oblastech ČR a překvapivě i malých obcích. Důsledky znečišťování jsou velmi široké. Jsou prokázány přímé negativní účinky látek znečišťujících ovzduší na zdraví obyvatel, zvířat, rostlin, půdu a materiály. Respirace zvýšených koncentrací látek znečišťujících ovzduší má přímé následky na zdravotní stav obyvatel.

Účinky látek znečišťujících ovzduší emitovaných v určité oblasti se mohou negativně projevat v oblastech více či méně vzdálených (desítky až stovky kilometrů). Řadu problémů tedy nelze řešit izolovaně v rámci sledovaného území (SO ORP, obec, katastr), ale nutná je spolupráce na větších územních celcích (kraje, ČR, mezinárodně - přeshraniční vlivy). Emise vypouštěné do ovzduší ze zdrojů v předmětném území se nemusí v plné míře projevit i v imisní situaci a celá tato problematika je navíc silně závislá na meteorologických podmínkách.

2.3.1.1 Oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší

Každý rok zpracovává ČHMÚ Praha (i když s dvouletým zpožděním) rozptylovou studii veškerých emisních zdrojů v ČR, která je kalibrována na výsledky imisního monitoringu. Tento model v sobě zahrnuje i meteorologické parametry, jako jsou rychlost, směr větru, srážky a inverzní stavy ovzduší. Výsledkem jsou mapy znečištění ovzduší pro jednotlivé znečišťující látky, kdy se vyznačují oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší.

Aktuální oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší byly pro letošní rok (2012) vyhlášeny na základě dat z roku **2010**. Podle těchto dat došlo na celém území obce Běloutín k překročení cílového imisního limitu pro zdraví lidí pro **24 hodinové průměrné koncentrace PM₁₀** a pro **roční koncentrace benzo(a)pyrenu**. Ostatní sledované látky neměly podle modelu překročeny své imisní limity (dle Nařízení vlády 597/2006 Sb.).

Při vyhodnocení dat z předchozího roku (2009) bylo na území obce zjištěno překročení imisního limitu pro 8 hodinové klouzavé průměrné koncentrace přízemního ozonu a na většině území obce (s výjimkou severní části k.ú. Nejde) i překročení limitu pro 24hod. průměrné koncentrace PM_{10} .

V roce 2010, kdy byly vyhlášeny OZKO na základě dat z roku 2008, nebylo na území obce zjištěno překročení imisních limitů (s výjimkou přízemního ozonu, který je ovšem překračován plošně na území celé republiky). Naopak v roce 2009 (na základě dat z roku 2007) spadalo celé území obce do oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší z důvodu překračování imisních 24 hodinových koncentrací PM_{10} .

Z uvedeného je tedy zřejmé, že imisní situace velmi souvisí s meteorologickými podmínkami, proto dochází **ke střídavému zařazení obce do oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší**. Souhrnně lze říci, že zde dle modelových výpočtů problém s překračováním imisních limitů pro PM_{10} existuje. To je potvrzeno v následující kapitole, protože v obci se nachází stanice imisního monitoringu a při hodnocení kvality ovzduší se nemusíme opírat jen o výsledky rozptylových studií, ale i o konkrétní naměřené hodnoty.

2.3.1.2 Imisní monitoring

V obci Běloutín je v provozu od roku 2003 měřicí stanice imisního monitoringu provozovaná ČHMÚ. Stanice je situována v areálu ZŠ, na okraji obce a je charakterizována jako pozadová venkovská, podkategorie příměstská. Jsou zde sledovány koncentrace PM_{10} , SO_2 a NO_2 , od ledna 2011 jsou zde sledovány i koncentrace $PM_{2,5}$. Jedná se o manuální měřicí program, jehož výsledkem jsou průměrné denní koncentrace.

V roce 2010 zde bylo zaznamenáno 69 dnů v roce, kdy došlo k překročení 24 hodinového imisního limitu pro zdravé lidi pro PM_{10} ($50 \mu g/m^3$), povolený počet překročení je 35, proto zde byl překročen imisní limit **pro 24 hodinové koncentrace PM_{10}** . Roční průměrná hodnota byla $34,6 \mu g/m^3$ (imisní limit je $40 \mu g/m^3$), takže tento limit překročen nebyl.

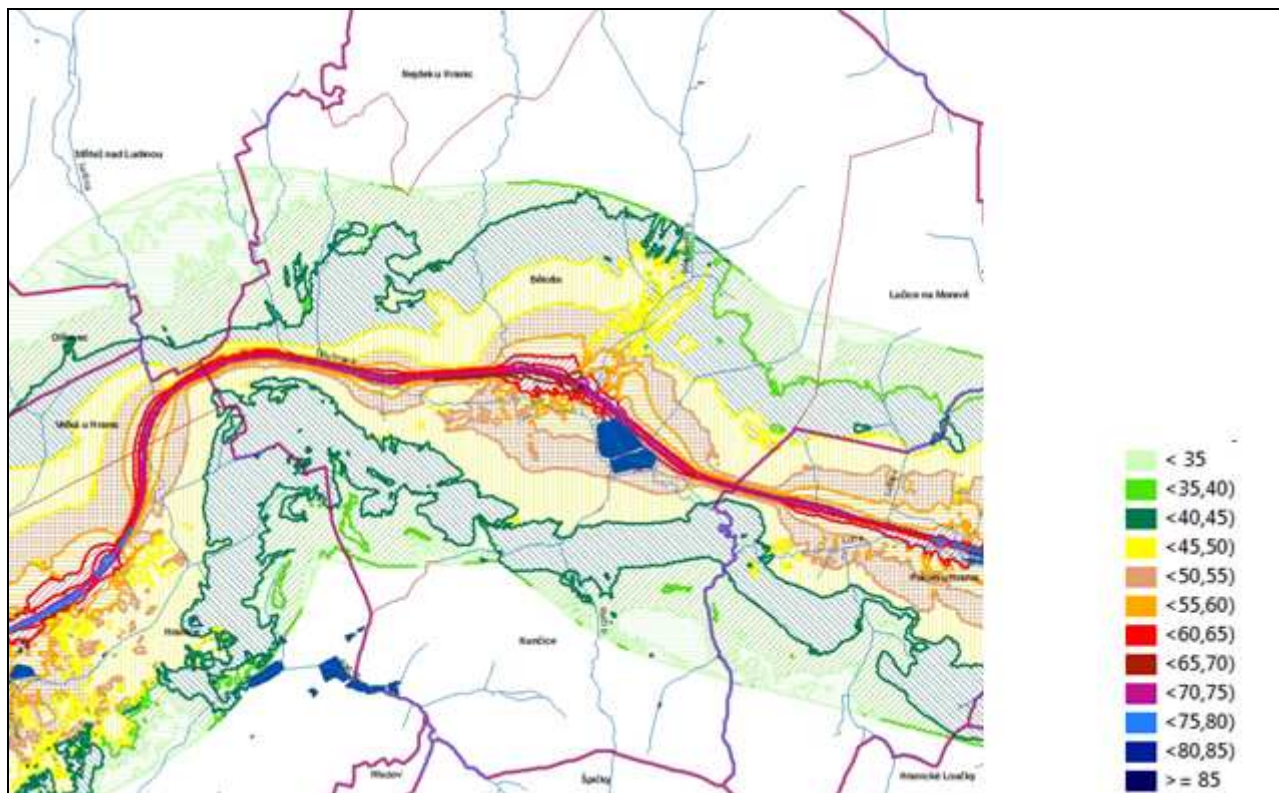
Ani pro ostatní sledované látky (SO_2 a NO_2) nebylo v roce 2010 na stanici Běloutín zjištěno překročení imisních limitů.

2.3.2 Hluk

Hygienické limity hluku a vibrací jsou upraveny Nařízením vlády 272/2011 o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. Zde jsou stanoveny limity pro pracoviště, ale i pro chráněný vnitřní prostor staveb (obytné a pobytové místnosti, s výjimkou místností ve stavbách pro individuální rekreaci a ve stavbách pro výrobu a skladování), chráněný venkovní prostor staveb (prostor do 2 m okolo bytových domů, rodinných domů, staveb pro školní a předškolní výchovu a pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb) a chráněný venkovní prostor (nezastavěné pozemky, které jsou užívány k rekreaci, sportu, léčení a výuce, s výjimkou lesních a zemědělských pozemků a venkovních pracovišť).

Dále byla v této oblasti uplatňována Vyhláška 532/2006 Sb., kterou se stanoví mezní hodnoty hlukových ukazatelů, jejich výpočet, základní požadavky na obsah strategických hlukových map a akčních plánů a podmínky účasti veřejnosti na jejich přípravě (vyhláška o hlukovém mapování) a Vyhláška 561/2006 Sb., o stanovení seznamu aglomerací pro účely hodnocení a snižování hluku.

Na základě těchto vyhlášek byly zpracovány hlukové mapy pro Prahu, Brno a Ostravu a dále **strategické hlukové mapy silnic a železnic** a navazující Akčních hlukové plány. Pro výpočty hlukových hladin však bylo využito stavu silniční sítě před zprovozněním obchvatu Běloutína. Obec Běloutín spadla do priority II. z hlediska **hlukové zátěže ze silniční dopravy** (117 obyvatel vystavených hodnotám $L_{dvn} > 70$ dB a $L_n > 60$ dB), což se pravděpodobně změnilo v souvislosti s vybudováním obchvatu a nového úseku dálnice (Akční plán předpokládá pokles počtu zasažených obyvatel ze 117 o 80, tedy na 37). Nicméně, na akustické situaci v obci se významně podílí i **železniční trať**, jejíž vliv přetrvává i po poklesu silniční dopravy. Proto je nutno oblast hodnotit velmi citlivě z pohledu hlukové zátěže, a uplatňovat důsledný přístup při posuzování záměrů a projektových dokumentací všech staveb, jejichž součástí jsou zdroje hluku. Vyžadování garancí dodržení hygienických limitů hluku formou výpočtů nebo hlukových studií je již nezbytnou součástí předkládaných projektových dokumentací. Ověření těchto předpokladů a navržených opatření je zpravidla prováděno měřeními v rámci kolaudačního řízení.

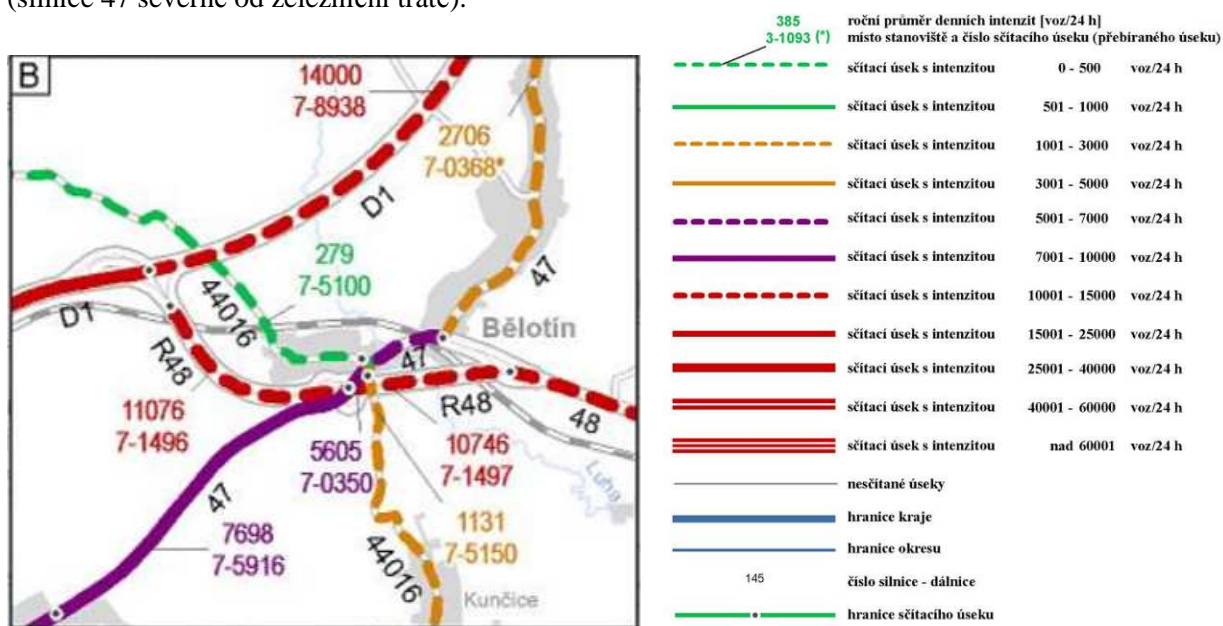

Obr. 2: Hladiny hlukového ukazatele Ln, výpočet pro hluk z železnice, CENIA (<http://geoportal.cenia.cz>)

2.3.3 Doprava

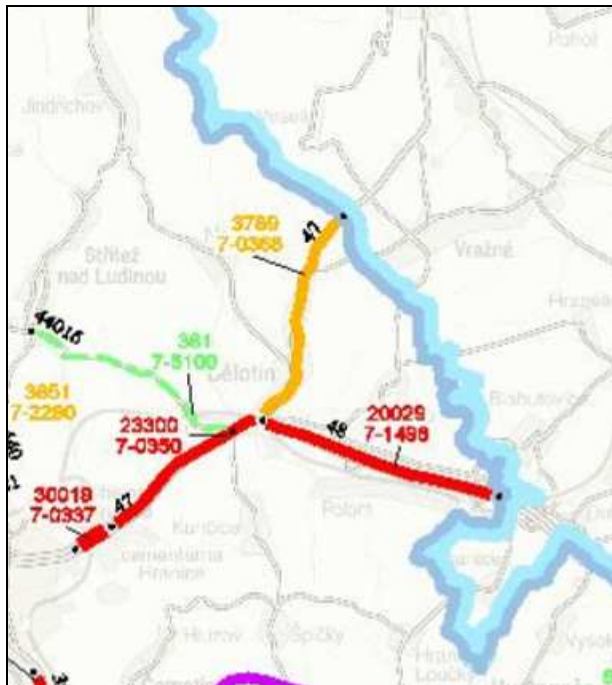
Doprava je jedním z významných zdrojů emisí a hlukové zátěže. V roce 2010 probíhalo celostátní sčítání dopravy, jehož výsledky pro území obce Běloutín jsou znázorněny na následujícím obrázku.

Na daném území jsou pochopitelně nejvýznamnější zejména dálnice D1 s intenzitou 14 000 projíždějících vozidel denně a přivaděč R48 (cca 11 000 vozidel/den). Intenzita vozidel projíždějících přímo zastavěným územím obce se je 5 605 vozidel (úsek silnice 47 vedoucí jihozápadně od železniční tratě), 2 706 vozidel (silnice 47 severně od železniční tratě).

Obr. 3: Výsledky sčítání dopravy v roce 2010, ŘSD

Sčítání dopravy probíhá v pětiletých intervalech. V roce 2007 byl zprovozněn obchvat obce, v roce 2009 byla uvedena do jednosměrného provozu dálnice D1, proto můžeme sledovat rozdíl v intenzitách dopravy související s tímto obchvatem. Došlo zde k radikálnímu poklesu intenzit dopravy na všech sledovaných silnicích, např. na silnici 47 (v úseku jižně od obce) projíždělo 23 300 vozidel v roce 2005 a 7 698 vozidel v roce 2010.

Obr. 4: Výsledky sčítání dopravy v roce 2005, ŘSD

2.4 OCHRANA PŘÍRODY A KRAJINY

2.4.1 Biogeografické členění

Bioregion je individuální jednotka biogeografického členění ČR na regionální úrovni. Je charakteristický shodnou vegetační stupňovitostí. Bioregion je vnitřně heterogenní a obsahuje typickou mozaiku nižších jednotek - biochor a skupin typů geobiocénů. Zpravidla se také vyznačuje charakteristickým reliéfem, klimatem a půdním pokryvem. (Culek) Území obce leží na rozhraní Nízkojesenického bioregionu (1.54 – výběžek Oderských vrchů) a Hranického bioregionu (3.4 – zbylá část území obce).

Biochora je vyšší typologická jednotka biogeografického členění ČR, která člení území bioregionu na menší jednotky, které mají heterogenní ráz a vyznačují se rozdílným zastoupením, uspořádáním, kontrastností a složitostí kombinace skupin typů geobiocénů. Tyto vlastnosti jsou dány kombinací vegetačního stupně, substrátu a reliéfu. Znaménka v označení vyjadřují vegetační stupeň (číslice), georeliéf (velké písmeno) a půdní substrát (malé písmeno). (Culek) Na území obce Běloutín se vyskytují tyto biochory:

- 3BE - Erované plošiny na spraších 3. v.s. – představují největší část z celkové plochy obce
- 3Nh - Užší hlinité nivy 3. v.s. – v místech stávajících rybníků
- 3PB - Pahorkatiny na slínech 3. v.s. – v jihozápadní části území
- 3PK - Pahorkatiny na kyselém pískovcovém flyši 3. v.s. – v Kunčicích
- 3Ro - Vlhké plošiny na kyselých horninách 3. v.s. – především v k.ú. Nejdek
- 3SM - Svahy na drobách 3. v.s. – v k.ú. Nejdek
- 4BM - Erované plošiny na drobách 4. v.s. – v k.ú. Nejdek
- 4UM - Výrazná údolí v drobách 4. v.s. – v k.ú. Nejdek

2.4.2 Chráněná území a výskyt chráněných druhů živočichů

Na území obce Běloutín se nenachází žádné velkoplošně ani maloplošně chráněné území dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Nenachází se zde ani přírodní park, ten se nachází v bezprostřední blízkosti severně od obce.

V rámci dat ÚAP je uváděno, že území katastru obce Běloutín považováno za migračně významné území, a to z hlediska výskytu a migrace losa evropského, rysa ostrovida, vlka a medvěda hnědého.

2.4.3 Územní systém ekologické stability

V rámci dat ÚAP je vymezen systém ekologické stability krajiny. V rámci Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje byly vymezeny na území obce prvky územního systému ekologické stability, a to nadregionální biokoridor K 144 Jezernice – Hukvaldy, regionální biocentrum 157 Lipník, regionální biocentrum 171 Rozvodí Stráže a regionální biokoridor RK 1527. Dále na ně navazují prvky lokální ÚSES, které jsou rovnoměrně rozmístěny v rámci obce – viz obrázek.

Podmínky ochrany územního systému ekologické stability jsou popsány v předchozí kapitole zabývající se požadavky Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje. Jsou zde uvedeny základní povinnosti při obecné ochraně přírody:

Vymezení systému ekologické stability, zajišťujícího uchování a reprodukci přírodního bohatství, příznivé působení na okolní méně stabilní části krajiny a vytvoření základů pro mnohostranné využívání krajiny je základním požadavkem obecné ochrany přírody. Ochrana systému ekologické stability je povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ; jeho vytváření je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát.

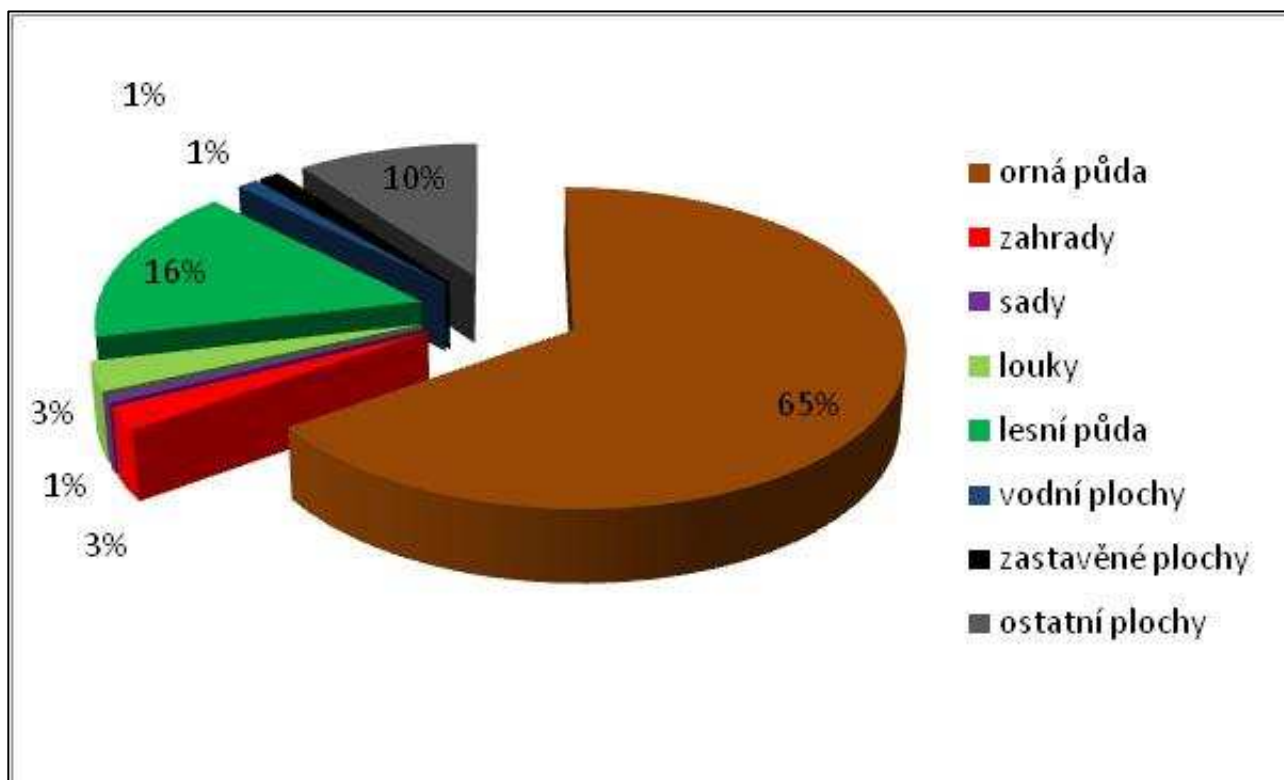
2.5 ZEMĚDĚLSKÝ PŮDNÍ FOND A LESY

2.5.1 Půdní fond

Celková výměra obce je 2179 hektarů. Největší podíl zde tvoří orná půda (65%), mnohem menší výměru tvoří lesy (16%). Ostatní plochy zaujímají zbývající plochu obce.

Výměra jednotlivých druhů pozemků (ČSÚ 2012)

obec	orná půda	zahrady	sady	louky	lesní půda	vodní plochy	zastavěné plochy	ostatní plochy	Celková výměra (ha)
Běloutín	2179,4	78,2	23,1	100,7	539,0	38,7	39,8	339,4	3338,3

Obr. 5: Podíl jednotlivých ploch na území obce Běloutín (ČSÚ 2012)

Na území obce Běloutín se nacházejí představitelé půd hnědozem oglejená, ilimerizovaná půda, ilimerizovaná půda oglejená, nivní půda glejová a drnoglejová půda. V níže položených terénních depresích, kterými protékají vodoteče, jsou deluviální splachy zemitých kulmských zvětralin nebo charakteru nevápnitých nivních uloženin. Na těchto materiálech vznikly nivní půdy glejové nebo drnoglejové půdy. Sprašovitě pokryvy a svahoviny jsou půdotvorným materiálem většiny illimerizovaných a illimerizovaných oglejených půd. Dále zde najdeme bezšterkovité smíšené svahoviny a sprašovitě pokryvy. Na svazích s překryvem kulmských deluvií se nachází hnědé půdy značně šterkovité, místy až kamenité. Kulmské horniny zvětrávají ve šterkovitý detritát malé minerální síly - i kulmská deluvia a aluvia. V podsvaží a na svazích pod rozsáhlými komplexy lesů jsou hnědé půdy lokálně oglejené nebo jevící nepatrnou illimerizaci. Ve sledovaném území převažují půdy hluboké a dále středně hluboké, které jsou lokalizované ve vyšších polohách území (k.ú. Nejdek).

S kvalitou půdy a mírou erozního smyvu souvisejí i třídy ochrany zemědělských půd. Dle Metodického pokynu OOLP/1067/96 MŽP k odnímání půdy ze zemědělského půdního fondu orgán ochrany ZPF při posuzování předložené územně plánovací dokumentace hodnotí mimo jiné i „kvalitu zemědělské půdy určenou bonitovanými půdně ekologickými jednotkami a zařazení těchto BPEJ do tříd ochrany zemědělské půdy“. Bonitně nejceněnější půdy jsou zastoupeny ve třídách I a II. V Běloutíně se nacházejí nejceněnější půdy v I. třídě ochrany v k.ú. Běloutín v lokalitách podél Běloutínského potoka. Půdy ve II. třídě ochrany tvoří největší podíl zemědělských půd v obci a nejvíce se nacházejí v k.ú. Běloutín, Kunčice a Lučice na Moravě, v Nejdku již méně – viz obrázek. Kvalitu půd je nutné také respektovat při vymezování nových ploch, které by vedly k záborům zemědělské půdy.

Velké části ploch byly v minulosti meliorovány, především v k.ú. Nejdek a Kunčice a v západní části k.ú. Lučice na Moravě.

2.5.2 Lesní porosty

Lesy na území obce Běloutína mají rozlohu 539 ha a tvoří tak 16 % rozlohy obce především v severní části území na úpatí Oderských vrchů. Náleží ke dvěma přírodním lesním oblastem, a to PLO 29 – Nízký Jeseník a PLO 39 – Podbeskydská pahorkatina.

PLO 29 – Nízký Jeseník je rozsáhlá přírodní oblast (755 km²), která se táhne východně od Jeseníků až k řece Odře. Srážkové úhrny nejsou vysoké, oblast často trpí suchem. V nižších polohách, na mírných sklonech a plošinách postupně převládalo zemědělství, lesnatost se pohybuje kolem 30 procent. Přirozené rozsáhlé smíšené jedlobukové a jedlové lesy byly vlivem báňského a hutního podnikání od 16. století značně poničeny. Vůdčím lesním vegetačním stupněm je dubobukový a jedlobukový s převahou bohatých a svěžích typů na živných půdách. Značné zastoupení mají společenstva na oglejených půdách s původní velkou účastí jedle – jedliny, smrkové jedliny a jedlové doubravy. Zastoupen je i bukový vegetační stupeň, v nižších polohách v okrajích jsou bukové doubravy, na kamenitých půdách klenové a lipové bučiny.

PLO 39 – Podbeskydská pahorkatina je poměrně malá přírodní oblast (211 km² lesa) s nízkou lesnatostí (14 %); která zaujímá vlastní pahorkatinu, oderskou část Moravské brány a Ostravskou pánev. Z lesních vegetačních stupňů výrazně převládá dubobukový (73 %) a značně se uplatňuje živná řada (45 %). Pro poměrně pestré přírodní podmínky je i dosti bohatá škála lesních typů. Vedle převládajícího buku a dubu, méně jedle, se v přirozené skladbě uplatňovaly v dosti značné příměsi téměř všechny listnaté dřeviny. V současných porostech pahorkatiny dominují sice jehličnaté porosty (57 %) s převahou smrku, ale dosud jsou hojně zastoupeny různé listnáče (43 %). Les je tu velmi rozdroben do malých komplexů a izolovaných lesků. V Moravské bráně zaujímají luhy 75 procent s hlavními dřevinami dubem a jasanem.

2.6 KULTURNĚ, HISTORICKY A ARCHEOLOGICKY CENNÉ OBJEKTY A ÚZEMÍ

2.6.1 Stručný popis historického vývoje území

2.6.1.1 Běloutín

Počátky Běloutína spadají do 2. poloviny 12. století. Středověké falzum z roku 1201 uvádí Běloutín mezi obcemi náležejícími k hranickému újezdu, majetku premonstrátského kláštera Hradisko u Olomouce. V listině je jméno obce psáno Belotyň, česky je zde psáno mnoho dalších jmen a názvů. Je to doklad o tom, že původní obyvatelstvo obce bylo české a obec je slovanského založení až do 14. století. Teprve potom přistoupila k původní slovanské kolonizaci kolonizace německá.

Další zprávy o Běloutínu pocházejí z roku 1349, kdy slyšíme o Peškovi z Běloutína a z let 1405 - 1437, kdy se hovoří o Petrovi a Jindřichovi z Běloutína. Šlo o domácí běloutínský rod, kterému patřilo rychtářství neboli fojtství v Běloutíně. Území pak změnilo několik majitelů.

Po bitvě na Bílé hoře přecházejí Hranice konfiskací do majetku kardinála Františka, knížete Ditrichštejna a nastává doba násilné germanizace. Třicetiletá válka celou oblast silně poškodila a teprve po roce 1648 se vazby v území začínají obnovovat. V roce 1646 byl Švédy vypálen běloutínský kostel. Když v roce 1754 opět vyhořel, byl položen základní kámen ke stavbě nového kostela, který byl vysvěcen v roce 1757. V roce 1784 se začala stavět císařská silnice z Drahotuš přes Hranice do Běloutína. 1. května 1847 byla slavnostně dokončena stavba Severní dráhy císaře Ferdinanda, která znamenala pro Běloutín velký zisk. Roku 1900 byl v Běloutíně zřízen poštovní úřad a četnická stanice. Postupně byly budovány silnice z Běloutína do okolních obcí: 1900 do Hynčic, 1902 do Stříteže, 1906 do Lučic, 1909 do Nejdku. Po Mnichovské dohodě 1938 začaly české rodiny obec opouštět. Německá správa začala na obsazeném území Sudetenlandu fungovat až 1.1. 1939. Hranice druhé republiky a protektorátu probíhala na běloutínském rozvodí. Po válce v roce 1946 bylo odsunuto z Běloutína 1106 Němců.

2.6.1.2 Kunčice

První zmínka o obci Chunczendorf je z roku 1389, kdy držel toto biskupské léno Oneš z Kunčic.

Roku 1794 měla obec 41 domů, v nichž žilo 65 rodin (287 osob) převážně německé národnosti. V roce 1854 zde žilo 419 obyvatel, roku 1880 v 63 domech bydlelo 382 (354 Němců, 27 Čechů, 1 jiné národnosti), roku 1900 byl katastr obce stanoven na 497 ha, z 370 obyvatel bylo 359 Němců a 11 Čechů. Roku 1921 bylo v Kunčicích 65 domů s 384 obyvateli (337 Němci, 10 Češi, 1 občan jiné národnosti), roku 1930 69 domů a 352 obyvatel (337 Němců, 13 Čechů a 2 jiné národnosti).

V letech druhé světové války byly Kunčice připojeny k velké Ost-Sudetenlandu k novému okresu Landkreis - Nový Jičín a přiřazeny k Běloutínu, kde se vykonávaly bohoslužby. Kunčice byly osvobozeny 8.5.1945 v 11 hodin. Veškeré německé obyvatelstvo bylo v létě 1946 odsunuto až na dvě rodiny. V létě 1995 byla kaple opravena a byla k ní přistavěna věž, na kterou byl zavěšen zvon zachráněný z obecní zvoničky na návsi. Po roce 1989 byl vybudován veřejný vodovod, telefonní stanice, byla postavena mateřská škola a rekonstruován kulturní dům a kaple.

2.6.1.3 Lučice na Moravě

Lučice (původně Lučiště) je malá obec ležící na katastru 345 ha, severovýchodně od Hranic, v nadmořské výšce 320 m. Vesnice byla původně česká, po třicetileté válce částečně germanizována. Koncem minulého století zde žilo 210 obyvatel.

V současné době mají Lučice 97 stálých obyvatel, na víkendy sem však jezdí i další rodiny tzv. chalupářů. Do školy dojíždějí zdejší děti do Běloutína. V 90. letech zde byly založeny soukromé ovocné sady, které se staly výraznou estetickou dominantou obce.

2.6.1.4 Nejdek u Hranic

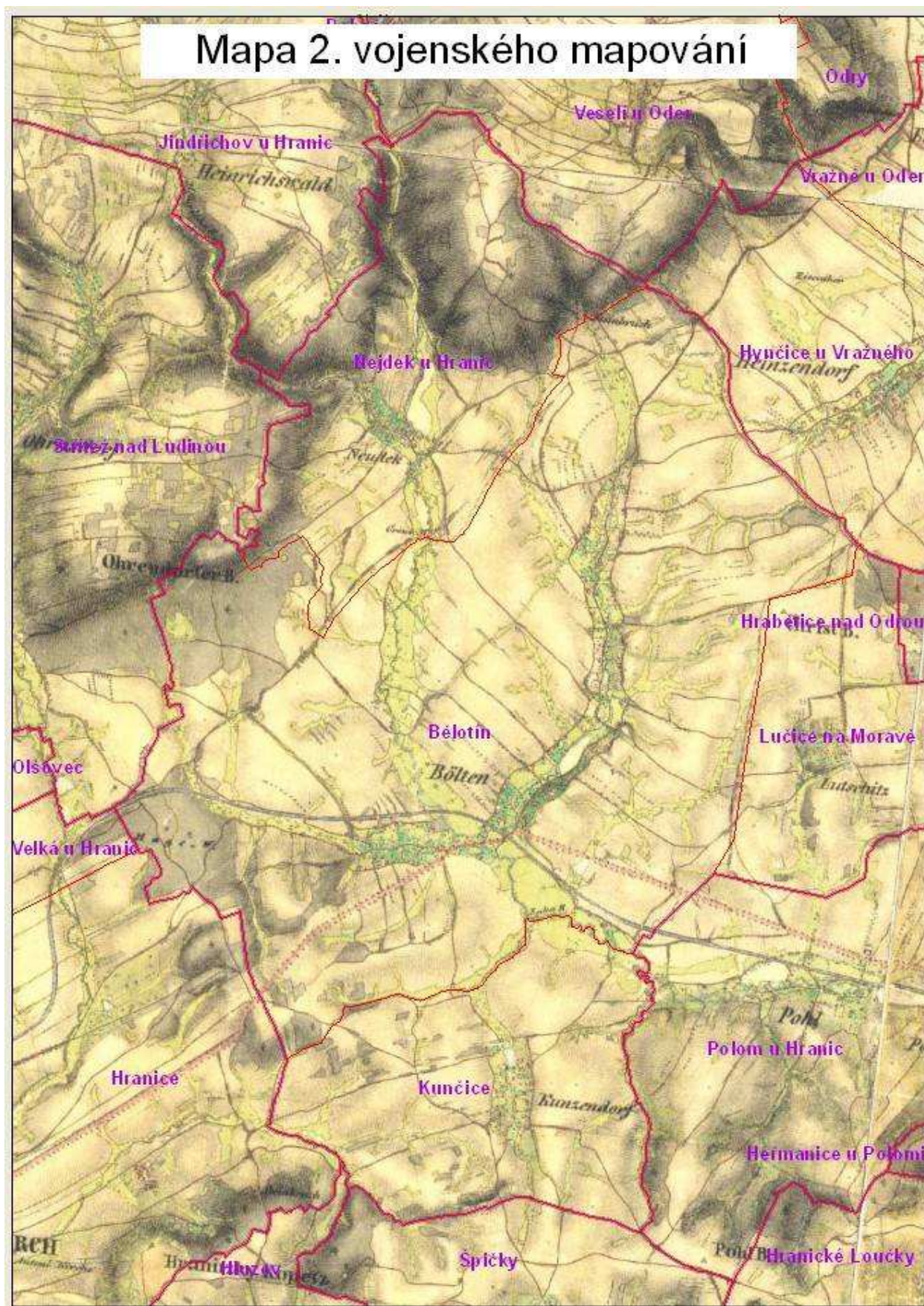
Název obce dosvědčuje, že se jedná o "nově osedlou" ves, asi ze 13. století, kdy olomoucký biskup Bruno ze Schaumburku povolal Němce ke kolonizaci Oderských vrchů. Obec patřila k majetku kláštera Hradisko u Olomouce. První datovaná zmínka pochází z roku 1412, kdy nejdecký rychtář Martin vymáhá od někoho dluh. Z toho je patrné, že obec v té době měla už své vnitřní členění obyvatelstva, svůj řád. Název Nejdek je už v zápise zemských knih z roku 1499, kdy klášter předává vlastnické právo na hranické panství Vilému z Pernštejna.

Třicetiletá válka byla pro obec velmi obtížná, řada obyvatel byla po bitvě na Bílé Hoře rekatolizována, avšak sympatizovala s protestantskými vojsky generály Mansfelda. Veškeré snahy však skončily neúspěchem.

V letech 1751 - 1752 byl na starých základech kostela vybudován kostel nový - kamenný - obklopený hřbitovem. Ještě v roce 1771 byl Nejdek českou vesnicí. Děti chodily do školy do Běloutína, kde se učilo německy. Proto byla v roce 1773 i v Nejdku založena škola s vyučovacím jazykem českým.

V roce 1909 zde bylo 45 obytných domů a 290 obyvatel - všichni se hlásili k německé národnosti. V tomto roce byla také vybudována cesta do Běloutína. Po Mnichovu 1938 přestává být Nejdek součástí Československé republiky a stává se součástí Ost-Sudetenlandu. Podle postupimských dohod proběhl v roce 1946 odsun Němců.

Stav území v době druhého vojenského mapování je zachycen na následující mapě. Je zde patrný velmi nízký podíl lesních porostů, převážně liniový charakter osídlení a hustší síť polních cest v krajině.

Obr. 6: Běloutín – druhé vojenské mapování

2.6.2 Kulturní a architektonické hodnoty

Databázi nemovitých kulturních památek spravuje Národní památkový ústav a současně jsou řešeny v rámci územně analytických podkladů. Dle NPÚ je na území obce Běloutín jako nemovitá kulturní památka evidován kostel sv. Jiří, který je památkou od 3.5.1958 (Číslo rejstříku ÚSKP: 36069/8-379). Jedná se o barokní přestavbu jednolodního kostela nepravidelného osmibokého půdorysu z roku 1754, stojící zčásti na starších základech. Hlavní loď je přistavěna ke starší hranolové věži, z níž je po schodišti přístup na oratoř s organovým nástrojem a dále do prostoru věžních hodin, nadlodi a zvonice. Hlavní loď je opatřena malou zvoničkou. Autorem přestavby je moravský architekt F. A. Grimm. Majitelem památky je Římskokatolická farnost Běloutín.

V Nejdku se nachází nemovitá kulturní památka kostel sv. Urbana a s ním související ohradní zeď a márnice. Filiální kostel sv. Urbana s areálem je zapsán v Seznamu nemovitých kulturních památek okresu Přerov pod č. 499/1-2. Jedná se o jednolodní barokní stavbu z roku 1752. Kolem něj je postavena zděná ohradní zeď kolem hřbitova. Na Jižní straně ohradní zdi se nachází polygonální márnice z 18. století.

V obci se nachází řada dalších objektů zajímavých z památkového hlediska, které však nejsou prohlášeny za nemovitou kulturní památku. Patří mezi ně např. fara v Běloutíně, socha sv. Jana Nepomuckého v Nejdku, několik menších kaplí, památníků, křížků a božích muk.

Fara (č.p. 1) v Běloutíně je jednou z nejstarších staveb v obci. Jde o zděnou dvoupodlažní, částečně podsklepená stavbu s jehlanovou střechou. Tvoří uzavřený areál s přílehlou zděnou hospodářskou stavbou a zahradami. Spolu s kostelem sv. Jiří a starou budovou Základní školy tvoří pohledovou dominantu obce.

Socha sv. Jana Nepomuckého v Nejdku se nachází u točny autobusu uprostřed veřejného prostranství a stojí na kamenném podstavci. Na reliéfním štítě na soklu je latinský nápis "SCTE. IOANNES NEPOMUCENSIS ORA PRO NOBIS" (svatý Jan Nepomucký, oroduj za nás).

Z kaplí se v obci nachází kaple sv. Anny a kaple sv. Antonína v Běloutíně, kaple sv. Fabiána a Šebastiána v Kunčicích a kaple sv. Jiří v Lučicích.

V Běloutíně se dále nachází území s pozitivně prokázaným a dále bezpečně předpokládaným výskytem archeologických nálezů a dále několik lokalit, které jsou označeny jako území, na němž nebyl doposud pozitivně prokázán výskyt archeologických nálezů, ale určité indicie mu nasvědčují: pravděpodobnost výskytu archeologických nálezů je 51-100%. Jedná se o středověká jádra k.ú. Běloutín, Lučice, Kunčice a Nejdek a dále lokalitu Železná brána. **V lokalitě „Železná brána“ probíhal v únoru až dubnu 2007 výzkum sídliště na trase dálnice D47 v úseku 4705. Lokalita leží na břehu Vraženského potoka, na mírném svahu obráceném k severovýchodu, s nadmořskou výškou 320 m. Celkově bylo nalezeno ve 228 objektech mizivé množství nálezů. Tři jámy, jednalo se převážně o dlouhé nepravidelné oválné objekty orientované SZ–JV, obsahovaly štípanou industrii a zlomky keramiky datované do období kultury s lineární keramikou.**

3. CHARAKTERISTIKY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, KTERÉ BY MOHLY BÝT UPLATNĚNÍM ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE VÝZNAMNĚ OVLIVNĚNY

3.1 VODSTVO A VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ

Katastrální území Lučice na Moravě spadá do kategorie zranitelných oblastí, dle nařízení vlády č. 103/2003 Sb., stanovení zranitelných oblastí, používání a skladování hnojiv. Návrh územního plánu Běloutína neobsahuje konkrétní záměr, který by byl v rozporu s požadavky na hospodaření v zranitelné oblasti.

Kvalita povrchových vod je na území zpracovávaného územního plánu hodnocená vesměs jako nevyhovující, k tomuto stavu jistě přispívá i absence čistírny odpadních vod.

Z hlediska ochrany vod je předkládaný návrh územního plánu obce Běloutín přínosný zejména **řešením nakládání s odpadními vodami**, které jsou nyní likvidovány individuálně a končí v podstatě více či méně předčistištně v jednotlivých tocích.

Pro katastrální území obce Běloutín je navrhovaná podtlaková kanalizace ukončená ČOV. V části Kunčice již funguje mechanicko-biologická čistírna odpadních vod, do které je zaústěna kanalizace vedoucí po pravém břehu Račického potoka. V plánu je dobudování splaškové kanalizace i na levém břehu potoka a její napojení na ČOV. V části Lučice se také předpokládá doplnění stávající kanalizace a její ukončení v ČOV. Pro Nejdek je plánována také splašková kanalizační síť končící v ČOV. Je zde reálný předpoklad, že vybudováním výše uvedených ČOV a kanalizačních systémů dojde ke zlepšení kvality vody v jednotlivých tocích protékajících obcemi.

Při využívání nově navrhovaných **zastavitelných ploch** budou produkovány odpadní vody, které mohou mít vliv na kvalitu vod v tocích. U všech navrhovaných ploch pro bydlení a občanskou vybavenost je však toto riziko řešeno jejich napojením na plánovaný kanalizační systém a novou ČOV, pouze plocha určená pro bioplynovou stanici bude řešena vlastní ČOV.

Nově navrhované zastavitelné plochy pro bydlení i plochy občanské vybavenosti budou napojeny na stávající vodovodní řad, který je kapacitně postačující (výjimkou je plocha pro bioplynovou stanici, která bude vzhledem k odlehlosti zásobena z vlastních zdrojů).

Plochy pro realizaci ČOV v Běloutíně a rozšíření stávající výrobní plochy jsou umístěny v těsné blízkosti rybníka Horní Běloutín. V případě projednávání konkrétních záměrů zde bude nutno vyloučit možnou kontaminaci vodní plochy.

U plochy pro rozšíření skládky odpadů je nutno zamezit možným průsakům do podzemních vod.

Bude-li konkrétní záměr na ploše pro rozšíření těžby cihlářských hlín) podléhat zjišťovacímu řízení podle zákona 100/2001 Sb. v aktuálním znění, mělo by toto řešit i případný vliv záměru na kvalitu a kvantitu podzemní vody.

Návrh územního plánu zahrnuje i **drobné vodní plochy** a plochy tvořící návrhovou část kostry **ÚSES**, které mohou mít pozitivní vliv na vodní režim v krajině, zvýšení retenční schopnosti území a budou fungovat zároveň jako protierozní a protipovodňová opatření.

3.2 OVZDUŠÍ A HLUKOVÉ ZNEČIŠTĚNÍ

3.2.1 Ovzduší

Běloutín je střídavě řazen mezi oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší, dle posledních vyhodnocených dat (ČHMÚ, 2012) je zařazen mezi oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší z důvodu překračování 24 hodinových imisních koncentrací PM₁₀ (prašnosti) a překročení cílového imisního limitu pro benzo(a)pyren.

Rozšířením zastavitelných ploch (pro bydlení, občanskou vybavenost, výrobu a skladování a technickou infrastrukturu) může dojít ke zhoršení kvality ovzduší v souvislosti s individuálním vytápěním jednotlivých

objektů - domů, zejména při použití zastaralých spalovacích zařízení a nevhodného paliva. Obec je však plynofikována a u nově vymezených rozvojových ploch je dostupné napojení na plynovod, popř. se předpokládá rozšíření sítě do těchto lokalit. Vzhledem k tomu že Běloutín patří k oblastem se zhoršenou kvalitou ovzduší, doporučujeme tedy buď již v rámci územního plánu vymezit přípustné způsoby vytápění nově stavěných domů a objektů, nebo toto následně řešit v procesu schvalování jednotlivých staveb tak, aby byl minimalizován dopad na kvalitu ovzduší.

Stejně tak v případě ploch určených pro výrobu je nutno vždy posuzovat konkrétní záměry s ohledem na možné znečištění ovzduší a požadovat podrobnější informace o jednotlivých záměrech a jejich příspěvku k imisní zátěži oblasti.

Zejména plocha určená pro těžbu může být významným zdrojem přispívajícím ke zvýšení imisních koncentrací polévatého prachu, a to nejen při vlastním provozu, ale i zvýšenou intenzitou dopravy. Vzhledem k tomu, že se ale plocha nachází mimo zastavěné území, nelze očekávat významný přímý vliv případného zhoršení kvality ovzduší na zdraví lidí. Bude ovšem nutné provést detailní zhodnocení konkrétního záměru i se zvláštním zřetelem na kvalitu ovzduší v rámci případného zjišťovacího řízení.

Dále může být problematická plocha pro vybudování bioplynové stanice, zejména z důvodu emise pachových látek. Navržená plocha se sice nachází v prostoru stávající skládky, mimo zastavěné území, pachové látky ovšem mohou být obtěžující i v minimálních koncentracích, proto je zde rovněž nutno v nadcházejících řízeních zhodnotit konkrétní záměr s ohledem na kvalitu ovzduší.

3.2.2 Hluk

Běloutín protínají významné komunikační trasy (silniční i železniční), které jsou vzhledem k frekvenci a intenzitě projíždějících vozidel výrazným zdrojem hluku. Běloutín byl Akčním hlukovým plánem pro hlavní pozemní komunikace Olomouckého kraje (2008) zařazen mezi kritická místa z hlediska hlukové zátěže ze silniční dopravy (jako podklad pro zpracování strategických hlukových map sloužila data ze sčítání dopravy v roce 2005). V souvislosti s vybudováním obchvatu a nového úseku dálnice došlo jistě ke změnám, které se ovšem projeví až v novém Akčním hlukovém plánu. Nově navrhované plochy v územním plánu Běloutína je nutno **hodnotit velmi citlivě z pohledu hlukové zátěže**. A to jednak při **posuzování záměrů, jejichž součástí jsou zdroje hluku**, zejména vyžadováním **garancí dodržení hygienických limitů hluku** formou výpočtů nebo hlukových studií. Zdroje hluku můžeme předpokládat např. na plochách výrobních a ploše pro těžbu hlíny, která je však vzdálena od zástavby.

Dále je nutno přemýšlet i o využití území s již stávající vysokou hlukovou zátěží. Pro prvotní posouzení hlukové zátěže mohou sloužit strategické hlukové mapy (wms: <http://geoportal.gov.cz/arcgis/services>). Mapy zpracované pro silniční síť jsou již (jak je uvedeno výše) zastaralé, pozornost zde bude tedy věnována železniční dopravě. Hygienické limity jsou stanoveny pro chráněný venkovní prostor staveb (prostor do 2 m okolo bytových domů, rodinných domů, staveb pro školní a předškolní výchovu a pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb) a chráněný venkovní prostor (nezastavěné pozemky, které jsou užívány k rekreaci, sportu, léčení a výuce, s výjimkou lesních a zemědělských pozemků a venkovních pracovišť). Pokud by se jednalo o starou hlukovou zátěž a výstavbu objektů v rámci dostavby proluk, pak podle Nařízení vlády 272/2011, přílohy 3 jsou hygienické limity pro chráněný venkovní prostor 65 dB pro noční dobu a 70 dB pro denní dobu. Na hranici těchto limitů se dostaly některé plochy pro bydlení (viz dále), která se nachází v hladině $L_n = 60 - 65$ dB a $L_{dvn} = 65 - 70$ dB. Další problematické plochy se nachází v těsné blízkosti frekventovaných silničních tahů, pro které sice nejsou k dispozici aktuální strategické hlukové mapy po zprovoznění obchvatu, ale obecně lze říci, že i tento významný zdroj hluku přispěje ke zvýšení celkové hlukové zátěže v daných lokalitách. V problematické oblasti se nacházejí také plochy Z30, Z31 a Z32 určené pro občanskou vybavenost.

Proto navrhuje zvážit využití uvedených ploch (Z1, Z16, Z17 určených pro bydlení) vzhledem k zřejmé vysoké hlukové zátěži a prověřit, zda splňují hygienické limity.

3.3 OCHRANA PŘÍRODY A KRAJINY

Z hlediska přírody a krajiny nedojde na území obce Běloutín k výraznějším změnám. Nenacházejí se zde žádná maloplošně ani velkoplošně chráněná území dle zákona o ochraně přírody a krajiny a ani zde není vymezen přírodní park. Návrh územního plánu vymezuje systém ÚSES, čímž přispěje k jeho stabilizaci a ochraně a současně je to v případě nefunkčních prvků ÚSES další předpoklad pro jejich budoucí realizaci. Kromě vymezení územního systému ekologické stability je součástí návrhu územního plánu také doplnění interakčních prvků, protierozních opatření na zemědělské půdě a návrh nových vodních ploch a suchých vodních nádrží. Všechna tato opatření by jako celek měla přispět jednak k posílení ekologické stability území, podpoření ochrany biodiverzity, zlepšení průchodnosti území pro živočichy a zvýšení estetické hodnoty krajiny. Běloutín se nachází v nížinatém zemědělsky intenzivně využívaném území a tím více je realizace obdobných opatření z hlediska ochrany biodiverzity důležitá.

Návrh územního plánu vymezuje plochy územních rezerv pro některé strategické záměry nadregionálního významu – především se jedná o koridor vysokorychlostní železnice, jež je lokalizován mezi k.ú. Běloutín a k.ú. Nejděk a dále územní rezerva pro Dunaj-Odra-Labe. Je zřejmé, že tyto dva velmi významné projekty mohou představovat velký dopad na dílčí složky životního prostředí, ať už prvky územního systému ekologické stability, vodní ekosystémy, půdní fond a další. Je zde však zároveň nutno zdůraznit, že se jedná o územní rezervu, ne o konkrétní plochu pro daný záměr. Její vymezení zajišťuje, že zde nebudou vymezovány záměry, které by mohly být s daným plánem v kolizi. Paradoxně je tím spíše zajišťována stávající ochrana hodnot v území, a to až do doby, kdy by v rámci územního plánu byla vymezena pro dané projekty konkrétní plocha.

Významným záměrem v území je rovněž rozšíření ložiska nerostných surovin pro těžbu cihlářské hlíny v jihozápadní části území. Toto ložisko (byť není známo konkrétní řešení) nebude představovat střet se zájmy ochrany přírody, může zde však být částečně ovlivněn krajinný ráz. Toto je podrobněji řešeno v následujících kapitolách.

V plánu je také rozšíření skládky komunálního odpadu v jihozápadní části území, která navazuje na stávající plochu skládky. Skládka představuje významný zásah do území, jež jsou však zčásti zmírněny tím, že se jedná o rozšíření již obdobně využívaného území. V sousedství navržené plochy je také veden lokální biokoridor a biocentrum, které může být ovlivněno. Konkrétní řešení skládky není v této fázi jednoznačně dáno, avšak bude muset být řešeno právě s ohledem na ÚSES. Naopak je třeba dodat, že skládky často představují velice zajímavý biotop pro řadu druhů živočichů a ÚSES může mít významnou kladnou úlohu při budoucí rekultivaci skládky.

3.4 ZEMĚDĚLSKÝ PŮDNÍ FOND A LESY

Plošná ochrana půdy je definována ustanoveními zákona č. 183/2006 Sb. O územním plánování a stavebním řádu ve znění pozdějších předpisů a ustanoveními zákona č. 334/1992 Sb. o ochraně zemědělského půdního fondu ve znění pozdějších předpisů.

Zábor půd, především pro stavební účely je většinou nevratným procesem, který podstatně omezuje nebo úplně odstraňuje plnění funkcí půdy. Zábory půd patří podle závěrů dokumentu „Politika ochrany půdy EU“ mezi nejzávažnější procesy poškozující půdní fond jako celek.

Pro nezemědělské účely je nutné co nejméně používat zemědělskou půdu, navržené odnětí ZPF v nezbytných případech je třeba zdůvodňovat, přitom je potřeba co nejméně narušovat organizaci ZPF, hydrologické poměry v území a zemědělskou cestní síť. Dále je třeba co nejméně ztěžovat obhospodařování ZPF a po ukončení stavby nebo jiné nezemědělské činnosti rychle provést úpravu či rekultivaci dotčené půdy.

Hodnocení z hlediska kvality půd probíhá na základě vymezení 5 tříd ochrany, které vycházejí z kódů mapy BPEJ (bonitovaných půdně-ekologických jednotek). Třídy ochrany uvádí Metodický pokyn OOLP/1067/1996 MŽP k odnímání půdy ze ZPF. Zemědělskou půdu je nutno odnímat pro nezemědělské účely přednostně z tříd 5, 4 a 3. Do 1. třídy ochrany jsou zařazeny bonitně nejceněnější půdy v jednotlivých klimatických regionech, které je možno odejmout ze ZPF pouze výjimečně, a to převážně na záměry související s obnovou ekologické stability krajiny, případně pro liniové stavby zásadního významu. Do 2. třídy ochrany jsou situovány zemědělské půdy, které mají v rámci jednotlivých klimatických regionů

nadprůměrnou produkční schopnost. Ve vztahu k ochraně ZPF jde o půdy vysoce chráněné, jen podmíněně odnímatelné, a s ohledem na územní plánování také jen podmíněně zastavitelné.

Na území obce Běloutín je v rámci 1. třídy ochrany zahrnuto 228 ha zemědělské půdy a v rámci 2. třídy se jedná o 1652 ha zemědělské půdy, což je celkem pro I. a II. třídu ochrany celkově 2/3 plochy zemědělské půdy. Průměrné zastoupení pro celou ČR je 41%. Výměry půd v jednotlivých třídách vycházejí z dat ÚAP a zahrnují nejen zemědělskou půdu, ale často i další plochy, např. komunikace, zastavěné plochy (některé intravilány obcí), atd. Také z toho důvodu neodpovídá v řadě případů součet zemědělské půdy v jednotlivých třídách výše uvedené ploše zemědělské půdy podle údajů ČSÚ.

V rámci předloženého návrhu územního plánu Běloutína se nelze vyhnout záborům půdního fondu, a to ani s vyšší kvalitou. Tyto zábory by však měly být minimalizovány a řádně odůvodněny. Podrobnější popis je vlivům návrhu ÚP na půdní fond věnován v nadcházejících kapitolách.

3.4.1 Lesy

Charakteristiky lesních půd a lesa jsou popsány v kapitole výše. V návrhu ÚP se předpokládá zásah do ploch pozemků určených k plnění produkčních funkcí lesů pouze minimálně a nemělo by tak dojít k jejich významnějšímu ovlivnění.

3.5 KULTURNĚ, HISTORICKY A ARCHEOLOGICKY CENNÉ OBJEKTY A ÚZEMÍ

Na území obce Běloutín je jako nemovitá kulturní památka evidován kostel sv. Jiří, v Nejdku se nachází nemovitá kulturní památka kostel sv. Urbana a s ním související ohradní zeď a márnice. Je zde i řada dalších zajímavých objektů, jako např. fara v Běloutíně, socha sv. Jana Nepomuckého v Nejdku, několik menších kaplí, památníků, křížků a božích muk. Nedá se předpokládat, že by návrhem územního plánu byla nějaká z těchto památek negativně ovlivněna.

4. SOUČASNÉ PROBLÉMY A JEVY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, KTERÉ BY MOHLY BÝT UPLATNĚNÍM ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE VÝZNAMNĚ OVLIVNĚNY, ZEJMÉNA S OHLEDEM NA ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ A PTAČÍ OBLASTI

Na území obce Bělotín se nenachází žádná evropsky významná lokalita ani ptačí území. Nejbližší se nachází ptačí oblast a evropsky významná lokalita Poodří (cca 4 km) a evropsky významná lokalita Hůrka u Hranic. Nedá se předpokládat, že by tato území mohla být předloženým návrhem územního plánu významně negativně ovlivněny.

Návrh územního plánu bude mít dopad na řadu dílčích složek životního prostředí. Mezi významnější jevy a problémy životního prostředí lze zařadit trvalý tlak na zábor zemědělské půdy, a to z důvodů pouze omezených možností lokalizovat nové záměry a plochy. Cílem by proto mělo být umístování nových záměrů především do stávajících proluk v zástavbě, do opuštěných areálů, případně v přímé návaznosti na stávající zástavbu.

Vzhledem ke své poloze procházejí obcí hlavní dopravní tahy, ať už silniční, železniční nebo potenciálně i lodní dopravy v případě D-O-L. Jejich lokalizace zde je logická, avšak způsobuje (kromě třeba omezenější průchodnosti krajiny pro lidi a živočichy) také hlukové znečištění. To může mít jednak negativní dopady na zdraví lidí, jednak dále snižuje hodnotu nemovitostí v blízkosti těchto komunikací. No plochy by tedy měly být lokalizovány právě i s ohledem na toto riziko.

5. ZHODNOCENÍ STÁVAJÍCÍCH A PŘEDPOKLÁDANÝCH VLVŮ NAVRHOVANÝCH VARIANT ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE

Předložený návrh územního plánu je zpracován jako jednovariantní. Posouzení vlivů jednotlivých navržených záměrů je obsaženo v další kapitole.

6. POROVNÁNÍ ZJIŠTĚNÝCH NEBO PŘEDPOKLÁDANÝCH Kladných a záporných vlivů a jejich zhodnocení. Srozumitelný popis použitých metod vyhodnocení včetně jejich omezení

6.1 POPIS POUŽITÉ METODY HODNOCENÍ

Použitá metodika vyhodnocení vlivů na životní prostředí vychází z požadavků stavebního zákona, respektive jeho přílohy a ze zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí ve znění pozdějších předpisů.

Postup vyhodnocení je možno rozdělit do několika dílčích kroků:

1. Vymezení jednotlivých skupin záměrů – tj. návrhové plochy obsažené v předloženém návrhu územního plánu (plochy pro bydlení, dopravní apod.).
2. Zhodnocení vlivů jednotlivých záměrů na jednotlivé složky životního prostředí – jednotlivé záměry jsou hodnoceny především z hlediska střetů s hlavními limity ochrany životního prostředí s územním průmětem v měřítku odpovídajícím měřítku územního plánu.
3. Vymezení záměrů, u kterých se předpokládá pozitivní nebo neutrální vliv na jednotlivé oblasti životního prostředí a především záměrů, u kterých se nedá vyloučit negativní a zejména potenciálně významný negativní vliv (tzv. „problémové“ záměry).
4. Podrobnější zhodnocení vlivů tzv. „problémových“ záměrů – rozbor možných negativních vlivů na životní prostředí a jejich vyhodnocení.
5. Navržení opatření ke zmírnění negativních vlivů.

U celé řady hodnocených záměrů je možno předpokládat pozitivní vlivy na jednotlivé oblasti ŽP. Cílem hodnocení bylo identifikovat možné potenciální vlivy (na základě střetů), podrobněji se zabývat negativními vlivy a k těm navrhopat opatření pro zmírnění a zabránění těchto vlivů. Tam, kde nebyly identifikovány negativní vlivy, nejsou ve většině případů navrhována opatření, pouze u některých navrhovaných ploch jsou uvedena doporučení pro zlepšení působení na životní prostředí.

Je nutno zdůraznit, že územně plánovací dokumentace vymezuje plochy a způsob jejich budoucího využití. V této fázi je tedy známa pouze orientační podoba budoucích záměrů, konkrétní podoba záměrů (stavby, jejich konkrétní využití, provoz apod.) známá není a bude předmětem řešení v navazujících řízeních (územní řízení, stavební řízení). Proto se při hodnocení jednotlivých záměrů (návrhových ploch) pracuje s jistou mírou neurčitosti (např. konkrétní podoba jednotlivých záměrů, plánovaný typ výroby, vliv na chráněné druhy rostlin a živočichů...).

Při identifikaci potenciálně negativních vlivů byly zkoumány i možné kumulativní a synergické vlivy.

Pokud byly identifikovány potenciálně negativní vlivy a zejména potenciálně významné negativní vlivy, byla navržena a uvedena opatření, jejichž provedením bude zajištěno zmírnění těchto negativních vlivů.

6.2 POPIS VLVŮ JEDNOTLIVÝCH SKUPIN ZÁMĚRŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

6.2.1 Zastavitelné plochy – plochy smíšené obytné

Návrh územního plánu vymezuje nové plochy pro bydlení smíšené venkovské pro výstavbu rodinných domů. Jedná se o tři plochy v Kunčicích, čtyři plochy v Lučicích na Moravě, jednu plochu v Nejdku a sedmáct ploch přímo v Běloutíně. Je navržena plocha pro bydlení v bytových domech. Plocha bude využita pro bytový objekt podobného charakteru jako v okolí.

Je nutno uvést, že v Běloutíně a místních částech se nachází řada ploch, které jsou již v rámci stávajícího územního plánu vedeny jako stavební pozemky, přesto nejsou využity a zastavěny. Dále se zde nachází řada objektů, které chátrají a v současné době nejsou obývány. Je zde tedy potenciál pro využití těchto pozemků v intravilánu obce a případně rekonstrukci objektů – viz ilustrační foto. Tímto by byl zmenšen tlak na vymezování dalších rozvojových ploch a zábory zemědělské půdy.

Obr. 7: Některé objekty vyžadují přestavbu a řada pozemků vedených jako stavební je doposud nezastavěno (ilustrační foto – k.ú. Kunčice)

Z hlediska ochrany přírody nejsou u převážné většiny těchto ploch identifikovány střety se zájmy na ochranu přírody a krajiny. Velká část těchto ploch je vymezena v intravilánu nebo navazuje bezprostředně na stávající zástavbu obce.

Z hlediska lesního zákona je problematická plocha Z25, která se nachází v katastru Lučice na Moravě. Tato plocha je z převážné části vymezena do vzdálenosti do 50 metrů od okraje lesa. Rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby je zde možné jen se souhlasem příslušného orgánu státní správy lesů, který může svůj souhlas vázat na splnění podmínek. Může zde tedy docházet ke střetu se zájmy vlastníka lesa, omezení hospodaření v lese, riziko pádů stromů apod. Kromě lesa by docházelo k rozšiřování zástavby do volné krajiny bez větší návaznosti na stávající charakter obce. Zároveň se jedná o pozemek v zemědělském půdním fondu ve II. třídě ochrany, tedy půdy s nadprůměrnou produkční schopností. Dle zákona o ochraně zemědělského půdního fondu je pro nezemědělské účely nutno použít především nezemědělskou půdu, zejména nezastavěné a nedostatečně využívané pozemky v zastavěném území nebo na nezastavěných plochách stavebních pozemků staveb mimo toto území, stavební proluky a plochy získané zbořením přežilých budov a zařízení. Musí-li však v nezbytných případech dojít k odnětí zemědělského půdního fondu, je nutno zejména odnímat jen nejnutnější plochu zemědělského půdního fondu.

Doporučujeme zvážit vypuštění této plochy z návrhu územního plánu. Návrh územního plánu počítá se zpracováním územní studie, která by se touto plochou zabývala.

V rámci územního plánu jsou navrženy plochy pro bydlení pro dohromady více než 100 rodinných domů a dále hromadné bydlení pro 10 bytových jednotek. Vzhledem množství a rozsahu těchto ploch, současnému počtu obyvatel (cca 1800), množství doposud nezastavěných stavebních pozemků a objektů vyžadujících rekonstrukci a přítomnosti kvalitní zemědělské půdy se jeví takto navrhovaný počet ploch pro bydlení jako mírně neudržitelný. Z výše uvedených důvodů doporučujeme zvážit část z těchto navrhovaných ploch z návrhu územního plánu vypustit, případně je zařadit mezi územní rezervy. Konkrétně by se mělo jednat především o plochu Z22 v k.ú. Kunčice, která se nachází na svažitém zemědělském pozemku ve II. třídě ochrany zemědělské půdy a její lokalizací je kromě záborů další kvalitní zemědělské půdy stávající zástavba roztahována dále do krajiny. V případě této plochy je také navrženo zpracování územní studie.

Vzhledem k výše uvedeným faktům doporučujeme dále převést část navržených ploch pro bydlení mezi územní rezervy, která by byla využita až po naplnění stávajících existujících a navržených ploch.

Běloutín se také potýká s vysokými hladinami hluku a to zejména z důvodu intenzivní silniční a železniční dopravy. Některé navrhované obytné plochy se nacházejí v blízkosti hlavních dopravních tahů. V případě **hluku z železnice** se můžeme opřít o hlukové hladiny, které jsou stanoveny strategickou hlukovou mapou. Jako mírně problematická z hlediska hlukové zátěže byla určena plocha Z1 (zasahuje do pásma $L_{dvn} = 65-70$ dB a $L_n = 60-65$ dB) a dále pak plochy Z16 a Z17, které se pohybují na hraničních hodnotách hlukové zátěže z železniční dopravy a navíc jsou v blízkosti silničních tahů, které jsou také významnými zdroji hluku. Plochy Z16 a Z17 se nacházejí v blízkosti dopravní komunikace R48, na které dosahuje intenzita dopravy cca 11 000 automobilů denně, a která je tak významným a nepřetržitým zdrojem hluku, a to i přes instalaci protihlukových stěn. Navrhujeme zvážit využití uvedených ploch vzhledem k zřejmé vysoké hlukové zátěži a prověřit, zda splňují hygienické limity a případně vypuštění těchto ploch z návrhu územního plánu – tj. především se týká ploch Z16 a Z17.

Obr. 8: Nově navrhovaná plocha Z16 se nachází v blízkosti silnice R48, která je i přes protihlukové zdi silným zdrojem hluku.

Výstavba a následovné užívání domů bude spojeno s vytápěním objektů a tedy přináší i riziko zhoršení kvality ovzduší. Nově navrhované plochy budou mít možnost napojení k plynovodu. Vzhledem k tomu že Běloutín patří k oblastem se zhoršenou kvalitou ovzduší, doporučujeme tedy buď již v rámci územního plánu vymezit přípustné způsoby vytápění nově stavěných domů a objektů, nebo toto následně řešit v procesu schvalování jednotlivých staveb tak, aby byl minimalizován dopad na kvalitu ovzduší.

Odpadní vody z návrhových ploch budou odváděny nově plánovanou kanalizací zakončenou ČOV, vliv na kvalitu vod bude tedy po její realizaci minimalizován.

6.2.1.1 Závěry a doporučení

- Vypustit z návrhu územního plánu plochy Z22 a Z25.
- Doporučujeme zvážit převedení části z navržených ploch mezi územní rezervy, které budou realizovány až po naplnění větší části již vymezených ploch.
- Doporučujeme zvážit vypuštění ploch Z16 a Z17 z důvodu zvýšené hlukové zátěže ze silnice R48 a prověření plochy Z1, respektive její části nejbližší hlavním dopravním komunikacím.

6.2.2 Plochy občanského vybavení – komerční zařízení

V rámci územního plánu jsou navrženy plochy Z30 a Z31 v Běloutíně, které budou dotvářet zástavbu obecního centra. Jedná se o plochy dnes již částečně využívané s velice dobrou dopravní dostupností a nedají se zde předpokládat negativní dopady na životní prostředí. Je zde žádoucí ponechat podél Běloutínského potoka prostor pro zeleň a nezastavovat až po hranici toku.

U konkrétních záměrů využití jednotlivých ploch je třeba provést posouzení nutnosti plnění hygienických limitů dle Nařízení vlády 272/2011 o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. Obě plochy se totiž nacházejí v těsné blízkosti železniční i silniční dopravy a podle strategické hlukové mapy železnic zde mohou hladiny akustického tlaku dosahovat až více než 65 dB v nočních hodinách a více než 70 dB v denních hodinách.

Odpadní vody budou odváděny nově navrhovanou kanalizací s napojením na ČOV. Bude zajištěno zásobení ploch zemním plynem z nových STL plynovodních řadů napojených na stávající síť. Vytápění objektů by tedy mělo být zvoleno tak, aby byly minimalizovány vlivy na kvalitu ovzduší.

6.2.3 Plochy pro občanské vybavení – tělovýchova a sport

Je navržena plocha Z32 v Běloutíně rozšiřující stávající sportoviště. Jedná se o zatravněnou plochu uprostřed zástavby, vzhledem k předpokládanému charakteru budoucího využití zde nelze předpokládat významnější dopady na životní prostředí. Vhodné bude zajištění alespoň minimálního podílu zeleně.

Tato plocha může být dle uvedeného charakteru využití posuzována z pohledu Nařízení vlády 272/2011 jako chráněný venkovní prostor (nezastavěné pozemky, které jsou užívány k rekreaci, sportu, léčení a výuce, s výjimkou lesních a zemědělských pozemků a venkovních pracovišť) a proto je zde tedy nutno zajistit plnění příslušných hygienických limitů.

6.2.4 Plochy výroby a skladování

V rámci návrhu územního plánu jsou navrženy plochy výroby smíšené Z40 – Z44, plocha zemědělské výroby Z46 a plocha pro výrobu energie Z45 v prostoru skládky Běloutín.

Plochy Z40 – Z44 se nacházejí v Běloutíně. Předpokládané využití je zde hlavně výroba, skladování, související komerční vybavenost (administrativa apod.), sběrné dvory, parkovací plochy a zeleň. Z hlediska hodnocení je zde nutno zdůraznit, že v této fázi je pouze vymezena plocha a základní parametry jejího budoucího využití, avšak konkrétní záměry (druh výroby, rozsah, způsob realizace...) ještě nejsou známy. Z hlediska vyhodnocení vlivů na životní prostředí není proto možno provést jednoznačné vyhodnocení těchto ploch.

Plochy Z40 a Z41 navazují na stávající výrobní areál v severní části Běloutína a nedojde tak k rozšiřování do volné krajiny. Plochy jsou směřovány na zemědělskou půdu ve II. třídě ochrany, která se spolu s půdami v I. třídě ochrany nachází na převážné části území obce Běloutín, lze proto jen stěží hledat jiné vhodnější lokality. Vymezením ploch dojde k vytvoření jednoho většího kompaktního celku ploch pro výrobu, což je přijatelnější varianta než řada dílčích ploch menších. Vymezení těchto ploch proto bude mít mírně negativní vliv na zemědělský půdní fond, jehož konkrétní míra se bude odvíjet od skutečně realizovaných staveb na dané ploše. Z pohledu ochrany ovzduší a hlukové zátěže bude nutno při posuzování konkrétních záměrů posoudit jejich vliv na možné zvýšení koncentrací znečišťujících látek v ovzduší (zejména PM_{10} a benzo(a)pyrenu) a dále na zvýšení hlukové zátěže v oblasti. A to tak, aby bylo zaručeno dodržení imisních a hygienických limitů, resp. nedošlo ke zhoršení kvality ovzduší. Podle charakteru budoucích záměrů bude v případě potřeby provedeno posouzení konkrétního záměru v rámci procesu EIA dle zákona č. 100/2001 Sb.

Plochy Z42 a Z43 jsou lokalizovány v jižní části Běloutína do prostoru mezi hlavními silničními a železničními komunikacemi. Jedná se o dnes nevyužívanou zarůstající ruderalizovanou lokalitu s nízkou hodnotou jak pro ochranu přírody, tak pro zemědělské hospodaření, byť se zde nacházejí zemědělské půdy ve II. třídě ochrany. Z těchto důvodů se zde nedají předpokládat významnější negativní dopady na tyto složky životního prostředí. Obě dvě plochy se nacházejí v oblasti s vysokou stávající hlukovou zátěží z dopravy, je tedy nutné v rámci procesu EIA prověřit možný příspěvek konkrétního záměru ke zvýšení hlukové zátěže a zajistit dodržování hygienických limitů, stejně jako bude nutno sledovat možné zvýšení koncentrací znečišťujících látek v ovzduší (zejména PM_{10} a benzo(a)pyrenu). Plánované využití těchto ploch může představovat určité riziko případného úniku znečišťujících látek do blízkých Běloutínských rybníků, tomuto riziku bude nutno věnovat pozornost při schvalování konkrétních záměrů a v rámci procesu EIA.

Obr. 9: Plochy Z42 a Z43 pro výrobu

Další plochou výroby je plocha Z44 o ploše 2,2 ha v Běloutíně v návaznosti na stávající výrobní areál dobře dopravně dostupná. Jediný identifikovaný negativní vliv na životní prostředí je zábor zemědělského půdního fondu ve II. třídě ochrany.

Plocha Z45 je určena pro výrobu energie v lokalitě skládky Běloutín. Tato plocha je tedy lokalizována do prostoru již existující skládky a je zde plánována výstavba bioplynové stanice, která bude využívat skládkový plyn. Zásobování vodou bude řešeno z vlastních zdrojů (tj. bez napojení na vodovodní řád), pro potřeby čištění odpadních vod se předpokládá výstavba vlastní čistírny odpadních vod. Vzhledem k tomu, že se jedná o záměr na ploše již využívané ke skládce, se zde nedají předpokládat negativní dopady na životní prostředí. Naopak bude zajištěno energetické využívání skládkového plynu, což lze chápat jednoznačně pozitivně. Plánovaný objekt se nachází v relativně dostatečné vzdálenosti od obytné zástavby. I

tak je z pohledu ochrany ovzduší nutno při posuzování konkrétního záměru posoudit příspěvek ke zvýšení množství znečišťujících látek v ovzduší a zajistit minimalizaci emisí pachových látek.

Další navrhovanou plochou je plocha Z46 pro zemědělskou výrobu, která je lokalizována v severní části Bělotína na východním okraji obce. Jedná se o plochu plošně malého rozsahu (necelých 0,5 ha), která je již v současnosti využívána pro zemědělské účely (zemědělské stroje a suroviny) a navazuje na menší statek provozující zemědělskou činnost. Této situaci bude tedy nyní předložený návrh územního plánu více odpovídat. Vzhledem k tomu, že se jedná především o zachování stávajícího stavu a předpokládané vlivy na jednotlivé složky životního prostředí tak budou minimální.

6.2.5 Plochy pro těžbu nerostných surovin

Je navržena plocha Z70 v k.ú. Kunčice pro těžbu nerostných surovin, konkrétně nevyhrazeného nerostu cihlářských hlín. Předpokládá se zde jednak těžba nerostných surovin, jednak plochy pro ukládání dočasně nevyužívaných nerostů a odpadů (výsypky apod.). Současně se předpokládá také dobudování nezbytné dopravní a technické infrastruktury, vodních ploch a rozptýlené zeleně.

Cihlářská hlína by měla sloužit pro potřeby společnosti Tondach v Hranicích na výrobu střešní krytiny. Dle podkladových materiálů dodaných investorem se předpokládá postupné etapovité zabírání plochy ložiska rychlostí cca 0,7 ha/rok. Rekultivace je plánována také etapově po dohodě s dotčenými orgány a organizacemi. Předpokládá se možnost vytvoření vodních ploch, mokřadů, osázení dřevinami a keři apod.).

Těžební práce by měly být realizovány min. 1,5 km od nejbližší obytné zástavby obce Kunčice, za terénní vlnou a v těžební jámě, čímž bude omezena hluk a prašnost. Předpokládá se, že případná těžba by trvala cca 2 měsíce v roce.

Obr. 10: Plocha pro těžbu cihlářské hlíny – pohled od Kunčic

Celá plocha je vymezena na zemědělské půdě, mimo přírodně cenné biotopy. Z hlediska ochrany přírody a biodiverzity tedy nedojde k žádnému negativnímu ovlivnění, naopak do budoucna může být těžební plocha v případě vhodně provedené rekultivace zajímavým biotopem pro řadu druhů rostlin a živočichů. Je pravděpodobné, že zde dále vznikne i menší vodní plocha, která dlouhodobě do budoucna bude mít kladný dopad na biodiverzitu v krajině.

Ložisko může mít dopad na krajinný ráz v dané lokalitě, avšak jednak se nachází mimo pohledově exponované území a jednak jsou zde hodnoty krajinného rázu stírány přítomností sousední cementárny v Hranicích, která vytváří silnou pohledovou dominantu.

Plocha je lokalizována do vzdálenosti více než 1 km od zástavby v Kunčicích a dalších obcích, není zde ani žádné riziko negativního ovlivnění kulturních a historických hodnot v území, stejně tak prašnost hlukové znečištění v zástavbě bude minimální. Dopravní napojení bude především ve směru na Hranice ke stávajícím průmyslovým plochám a nemělo by dojít k podstatnému navýšení automobilové dopravy.

Významný bude zásah do zemědělského půdního fondu. Celková výměra vymezené plochy je více než 18 ha, z nichž velká část je tvořena kvalitní zemědělskou půdou ve II. třídě ochrany. Ne celá plocha vymezeného území však bude těžena. Organizace hospodaření na zemědělském půdním fondu bude narušena pouze minimálně, hospodaření na sousedních pozemcích by nemělo být významně ovlivněno. Předpokládá se, že ložisko bude těženo etapovitě a etapovitě bude také rekultivováno, čímž se budou negativní dopady na půdní fond snižovat. Je otázkou konkrétního projektu, jak bude konkrétně probíhat rekultivace území. Toto bude řešeno v rámci zjišťovacího řízení dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Vzhledem k blízkosti Račího potoka a vodních ploch zde bude rovněž nutno zajistit, aby nebyly negativně ovlivněny hydrologické poměry v území.

6.2.6 Systém sídelní zeleně

Plochy sídelní zeleně nejsou samostatně vymezeny, zeleň je však součástí ploch veřejných prostranství, ploch obytných a ploch občanského vybavení a může být součástí i dalších ploch vymezených v ÚP. Většina ploch zeleně je stabilizovaná a nevyžaduje tedy kromě běžné údržby žádné výraznější zásahy.

Jedná se o opatření, která by měla svým charakterem přispět ke zlepšení životního prostředí na území obce – lze předpokládat zlepšení stavu dřevin, posílení protierozní ochrany, ochrany zástavby před emisemi a hlukem a zlepšení vzhledu obce a podmínek pro rekreaci. Konkrétní detaily budou řešeny až v rámci samotných projektů.

6.2.7 Protierozní a protipovodňová opatření

Návrh územního plánu předpokládá vybudování systému protipovodňových a protierozních opatření. Návrh územního plánu vymezuje v kombinaci s vytvořením prvků územního systému ekologické stability řadu vodních ploch, suchých vodních nádrží (poldrů) a dalších protierozních opatření na zemědělské půdě. Systém těchto opatření by měl mít řadu pozitivních dopadů na životní prostředí. Hlavním cílem je ochrana nemovitostí a lidí před povodňovými stavy a škodami na majetku, neméně významná je z dlouhodobého hlediska samozřejmě také ochrana zemědělské půdy před erozí a degradací. Opatření také přispějí k většímu zadržení vody v krajině a zabrání jejímu urychlenému odtoku, současně budou zlepšeny podmínky pro výskyt řady druhů živočichů a rostlin, které jsou vázány na vodní plochy a toky. Realizací interakčních prvků bude zlepšena migrační propustnost krajiny pro živočichy a posílena ekologická stabilita.

6.2.8 Dopravní infrastruktura

Pro veřejnou vozidlovou dopravu na silnicích územní plán vymezuje plochy dopravní infrastruktury – silniční. Silniční trasy a trasy hlavních místních komunikací jsou v současnosti z hlavní části stabilizovány. Dále územní plán vymezuje plochu dopravní infrastruktury železniční. Ta je stabilizována, je vymezen koridor územní rezervy vysokorychlostní trati D5. Dále se plánuje rozšíření R48 na normové parametry a úprava šířkových parametrů napojení R48 v obci.

Pro požadavky vodní dopravy je vymezena plocha koridoru plavebního kanálu Dunaj – Odra – Labe ve formě územní rezervy.

Hromadná doprava osob je zajišťována na plochách dopravní infrastruktury a na plochách veřejných prostranství. Navrhuje se nové situování centrální autobusové zastávky v Bělotíně, propojení silniční a železniční dopravy

Cyklistická doprava bude vedena v plochách dopravní infrastruktury a plochách veřejných prostranství.

Z hlediska vlivů na životní prostředí bude v podstatě zachováván stávající stabilizovaný stav, větší samostatné záměry nejsou plánovány. Nejvýznamnějšími budoucími potenciálními záměry jsou

vysokorychlostní koridor D5, který je jako územní rezerva veden mezi Bělotínem a Nejdkem a koridor D-O-L. Jedná se bezpochyby o nadregionální projekty, u kterých se dá předpokládat, že jejich dopady na životní prostředí by mohly mít významný vliv. Především u plavebního kanálu Dunaj – Odra – Labe se předpokládá, že dopady jeho případné výstavby by mohly být na některé složky životního prostředí devastující. Avšak v případě předloženého návrhu územního plánu se jedná pouze o vymezení územní rezervy, která zajišťuje, aby byla zajištěna ochrana území pro možnou budoucí realizaci výše uvedených záměrů (nikoliv však záměrů ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb.) a jejich dosavadní využití nesmí být měněno způsobem, který by znemožnil nebo podstatně ztížil prověřované budoucí využití.

6.2.9 Odpadové hospodářství

V rámci návrhu územního plánu je vymezena plocha Z50 v k.ú. Kunčice pro rozšíření skládky. Tato plocha navazuje na stávající plochu skládky a nachází se ve vzdálenosti cca 1 km od zástavby v Kunčicích. Kromě samotného skládkování se zde předpokládá využití plochy pro související stavby a zařízení, technickou a dopravní infrastrukturu, hygienické a sociální vybavení a ochrannou a doprovodnou zeleň. V ploše bývalé skládky je rovněž vymezena plocha pro výrobu elektrické energie – bioplynovou stanicí.

Navržená plocha rozšiřuje plochu stávající skládky. Toto je vhodnější řešení než navrhovat novou skládku ve zcela nové ploše. Současně tak nebude nutné budovat další nové úseky dopravních komunikací. Plocha je navržena mimo přírodně hodnotná území na zemědělskou půdu. Avšak v těsné blízkosti mezi stávající plochou skládky a nově navrženou plochou je navrženo lokální biocentrum (LBC15) a lokální biokoridor (LBK 14). V rámci posuzování konkrétního projektu rozšíření skládky bude nutné zajistit, aby byla zachována funkčnost těchto prvků lokálního ÚSES. Dá se předpokládat, že rozšíření nové skládky a zahájení provozu zde bude plynule navazovat na postupné uzavírání stávající skládky a její rekultivaci. Tím by mělo být zajištěno, že funkčnost těchto prvků ÚSES bude zachována. Prvky lokálního ÚSES tak v budoucnu budou moci přispět k vhodné revitalizaci skládky.

Nová plocha skládky bude představovat negativní dopad na zemědělský půdní fond, přičemž zemědělská půda je zde kvalitní. Realizací plochy skládky nebude výrazněji narušena organizace zemědělského půdního fondu a síť zemědělských účelových komunikací. Po ukončení provozu bude nutné provést rekultivaci skládky. Plocha je vymezena mimo lesní pozemky, ale ve vzdálenosti do 50 m od okraje lesa. V rámci dalších řízení bude nutné získat souhlas příslušného orgánu státní správy lesů, který může svůj souhlas vázat na splnění podmínek.

Z pohledu ochrany ovzduší mohou být obecně skládky problematické kvůli pachovému znečištění a zvýšené dopravní zátěži v místě skládky související s dopravou skládkovaného materiálu. V konkrétním případě rozšíření skládky v Bělotíně se pravděpodobně nepočítá s výrazným navýšením denně přiváženého množství odpadu, plocha je vymezena jako náhrada za stávající skládku, která se po naplnění své kapacity bude postupně uzavírat. Proto zde tedy bude dodržován obdobný režim a k zásadním změnám ve vztahu k ovzduší ve srovnání se stávajícím stavem nedojde.

Je zde nutno dále upozornit, že navrhovaná plocha je dle dostupných údajů odvodněna meliorací, k tomuto bude nutno přihlédnout při přípravě konkrétního záměru tak, aby nedošlo k průsakům do podzemních vod, popř. k napojení na meliorační systém.

6.2.9.1 Plynofikace

Plynofikace zástavby v Bělotíně v rozvojových plochách je řešena rozšířením stávající plynovodní sítě. Nově zastavitelné plochy budou zásobeny stávajícími plynovodními řadami. Obdobná je také situace v Kunčicích. Z hlediska vlivů na životní prostředí se bude jednat v podstatě o zachování stávajícího stavu bez významnějšího vlivu na životní prostředí.

Správním územím obce je dále vedena dle ZÚR trasa VVTL plynovodu. Mělo by se jednat o liniovou podpovrchovou stavbu, která v rámci obce Bělotín bude vedena v celé své délce mimo zástavbu. Trasa bude vedena podzemí a je směřována způsobem, že se ve velké míře vyhýbá prvkům územního systému ekologické stability, případně je protíná kolmo. Vzhledem k charakteru této liniové stavby a hustotě

územního systému ekologické stability je však nemožné, aby k žádným střetům nedocházelo, cílem je tedy jejich minimalizace, což je v návrhu územního plánu splněno.

6.2.9.2 Zásobování vodou

Stávající systém zásobování vodou obce Běloutín zůstane zachován. Návrhové lokality budou zásobeny stávajícími i novými vodovodními řady napojenými na stávající distribuční vodovodní síť. Pouze plocha Z45 bude zásobena pitnou vodou z vlastních zdrojů.

V Kunčicích bude stávající systém zásobování zachován, stejně jako v Lučicích a Nejdku. Nově navržené rozvojové plochy budou napojeny na stávající vodovodní systém.

Z hlediska vlivů na životní prostředí se jedná v podstatě o zachování stávajícího stavu a nemělo by dojít k žádnému negativnímu ovlivnění životního prostředí jako celku i jeho jednotlivých složek.

6.2.9.3 Kanalizace a čištění odpadních vod

Na celém území obce Běloutín není realizována kanalizační síť se zakončením na čistírně odpadních vod. Odpadní vody jsou likvidovány v septicích a žumpách, část splaškových vod končí ve vodotečích. Tento stav není dlouhodobě uspokojivý a je nutno jej řešit. Územní plán na tuto situaci reaguje následovně:

V Běloutíně je navržena podtlaková kanalizace se dvěma podtlakovými stanicemi. Splaškové vody budou vedeny na ČOV umístěnou pod obcí na břehu Horního rybníka – nově navržená plocha Z51. Stávající kanalizace zůstane zachována a bude sloužit jako dešťová. Na kanalizaci budou napojeny i nové rozvojové plochy. Je zde vymezena plocha čistírny odpadních vod, která se nachází nad Horním rybníkem.

V Kunčicích se předpokládá vybudování kanalizace, která doplní stávající síť. Pod obcí se předpokládá vybudování malé balené čistírny odpadních vod, a to až v pozdějším období.

V Lučicích se předpokládá zachování jednotného systému kanalizace, počítá se i s dílčími rekonstrukcemi. Kanalizace by měla být ukončena v čistírně odpadních vod s následným dočištěním na biologickém rybníku.

V části Nejdek se předpokládá vybudování splaškové kanalizační sítě, která odvede veškeré splaškové odpadní vody pod obec, kde je na levém břehu toku Luhy navržena malá balená čistírna odpadních vod – je vymezena plocha Z52.

Kanalizační síť se zakončením na mechanicko-biologické čistírně odpadních vod v Běloutíně by měla být postavena v blízké době, v ostatních místních částech se s výstavbou počítá až v dlouhodobějším horizontu po roce 2015. Územní plán pro budoucí realizaci těchto projektů vytváří podmínky. V případě realizace těchto záměrů dojde k významnému pozitivnímu zlepšení stávajícího stavu, který je nevyhovující a dopady na životní prostředí lze hodnotit jednoznačně pozitivně, a to jednak s ohledem na kvalitu vod, tak i na rostliny a živočichy žijící ve vodním prostředí. Současně dojde ke zvýšení kvality technického vybavení v obci.

6.2.9.4 Zásobování teplem

Předpokládá se, že pro vytápění objektů bude využíváno především rozvodů zemního plynu, případně ekologicky šetrných druhů paliv. Také u nových ploch se předpokládá především napojení na zemní plyn. Neplánuje se žádná výstavba centrálního zdroje vytápění. Rizikem je zde využívání levnějších méně příznivých paliv z důvodu dlouhodobého zvyšování cen energií, což může mít negativní dopady na kvalitu ovzduší a zdraví lidí. Toto však může územní plán ovlivnit pouze minimálně. Potenciál je v postupném snižování energetické náročnosti objektů jejich zateplováním a dále v rámci rekonstrukcí a modernizací rozvodů tepla a spalovacích zařízení.

Jedná se v podstatě o zachování stávajícího stavu a dopady na životní prostředí je možno hodnotit neutrálně

6.2.9.5 Zásobování elektrickou energií

Celé řešené území Běloutína a obcí Kunčice, Lučice a Nejdek je napojeno na venkovní vedení VN 22 kV. Zásobování elektrickou energií bude zajištěno stávajícími zařízeními pro přenos a distribuci elektrické energie a novými zařízeními. Nové rozvojové plochy budou napojeny stávajícími vedeními NN ze stávajících trafostanic, případně novými vedeními NN z nově navržených trafostanic. Nová vedení NN v kompaktně zastavěném území je navrhováno řešit přednostně podzemními kabely. Spolu s rozšiřováním sítě NN bude řešeno i venkovní osvětlení pro nové lokality pro bydlení.

V rámci návrhu územního plánu jsou navrženy rekonstrukce trafostanic, výstavba nových kioskových a stožárových trafostanic, koridory pro kabelové přípojky a koridor pro vedení přenosové soustavy VVN 400kV (K2) převzatý ze ZÚR Olomouckého kraje. Tento koridor je v celé své šíři veden mimo zastavěné území jednotlivých katastrálních území. Vzhledem ke svému liniovému charakteru se zde nelze zcela vyhnout střetům s některými dílčími prvky územního systému ekologické stability, avšak tyto střety jsou vedením tohoto biokoridoru minimalizovány. Možné je také ovlivnění krajinného rázu, jehož hodnota v území je však ovlivněna řadou dalších staveb dopravní a technické infrastruktury.

Dále jsou navrženy územní rezervy R3 - Koridor vedení ZVN 400kV (ze ZÚR) a R4 - Koridor vedení ZVN 400kV z územní studie, jedná se o územní rezervy, které nejsou posuzovány.

Z hlediska vlivů na životní prostředí se nedá předpokládat žádný významnější negativní dopad na životní prostředí.

6.2.10 Vymezení ploch přestavby

Územní plán vymezuje jednu plochu přestavby P1 v Běloutíně. Jedná se o plochu pro vytvoření nové zastávky hromadné autobusové dopravy. Z hlediska vlivů na životní prostředí je možno dopady považovat za neutrální.

6.2.11 Plocha územních rezerv

Územní plán vymezuje plochy územních rezerv R1 pro koridor vysokorychlostní trati, územní rezervu R2 pro koridor kanálu Dunaj – Odra – Labe, územní rezervu pro koridor R3 pro vedení ZVN 400kV ze ZÚR a R4 - koridor vedení ZVN 400kV z územní studie.

Přestože se jedná v případě posledních tří ploch o plány velkého významu, je zde nutno upozornit, že se v tomto případě jedná pořád o územní rezervu, nikoliv tedy o záměr, který by měl být v této fázi posuzován. Územní rezerva zajišťuje, aby byla zajištěna ochrana území pro možnou budoucí realizaci výše uvedených záměrů (nikoliv však záměrů ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb.) a jejich dosavadní využití nesmí být měněno způsobem, který by znemožnil nebo podstatně ztížil prověřované budoucí využití.

Tyto „záměry“ budou posuzovány až v případě, že budou do územního plánu v budoucnu zařazeny jako návrh.

6.2.12 Plochy vodní a vodohospodářské a další plochy změn v krajině

Jde o plochy stávajících vodních toků a ploch, plochy vodohospodářské a plochy protipovodňové a protierozní ochrany. Mimo již stávající plochy jsou navrženy další vodní plochy jako plochy změn v krajině (K1 – K21 – většinou plochy vodohospodářské protipovodňových a protierozních opatření a dále pro úpravu území okolo vytěženého dobývacího prostoru). Tyto plochy jsou lokalizovány na stávajících vodotečích především v okolí Běloutína, dále také v Nejdku a Lučicích.

Tyto vodní plochy budou mít protierozní a protipovodňovou funkci a jejich realizace bude mít (v případě provedení v přírodě blízké variantě) nejen deklarovaný pozitivní vliv zvýšením množství vody zadržené, ale také na podpoření podmínek pro zvýšení biodiverzity v oblasti, přizpůsobení se klimatickým změnám a náhlým výkyvům počasí. Dále pomohou obnově území po těžbě. Z hlediska vlivů na životní prostředí je možné je hodnotit jako opatření s významně pozitivními vlivy.

Dále jsou navrženy plochy pro přírodní pro úpravu okolí vytěženého dobývacího prostoru v Nejdku. Toto opatření lze z hlediska vlivů na životní prostředí (především biodiverzita, ekologická stabilita apod.) hodnotit kladně.

6.2.13 Územní systém ekologické stability

Návrh územního plánu navrhuje územní systém ekologické stability, který je zde zastoupen na nadregionální, regionální a lokální úrovni. Nadregionální ÚSES je tvořen nadregionálním biokoridorem K 144 Jezernice – Hukvaldy. Dále je zde vymezeno regionální biocentrum - RBC 171 Rozvodí Stráže a regionální biokoridory RBK 1527 a RBK 533. Na ty jsou navázána lokální biocentra LBC 1 Nad Běloutínským potokem, LBC 2 Hradečky, LBC 3 Lom, LBC 4 Na Kuči, LBC 5 Nad Doubravou, LBC 6 Pod Hraničním mlýnem, LBC 7 Lučická Stráž, LBC 8 Nad Hynčicemi, LBC 9 U dráhy, LBC 10 Lučice, LBC 11 Doubrava, LBC 12 Pod skládkou, LBC 13 Běloutínské rybníky, LBC 14 Lučický potok, LBC 15 Skládky, LBC 16 Údolíčko, LBC 17 U černého lesa, LBC 18 Černý les, LBC 19 – 25. Ty jsou doplněny systémem lokálních biokoridorů. Na ně dále navazují také interakční prvky, z nichž některé z nich (obdobně jako samotné prvky ÚSES) plní protierozní funkci.

Jednoznačné vymezení územního systému ekologické stability a protierozních opatření zajistí jeho účinnější ochranu, přispěje k zachování a posílení ekologické stability krajiny a zlepšení její migrační propustnosti. Z hlediska vlivů na životní prostředí lze toto opatření považovat za jednoznačně pozitivní.

7. POPIS NAVRHOVANÝCH OPATŘENÍ PRO PŘEDCHÁZENÍ, SNÍŽENÍ NEBO KOMPENZACI VŠECH ZJIŠTĚNÝCH NEBO PŘEDPOKLÁDANÝCH ZÁVAŽNÝCH ZÁPORNÝCH VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Předložený návrh územního plánu obce Běloutín byl posouzen z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví. V rámci tohoto posouzení nebyly zjištěny žádné potenciálně závažné negativní vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví. Potenciálně negativní vliv mohou mít některé dílčí záměry, především co se týče záměrů a těžby nerostných surovin, rozšíření skládky či vybraných ploch pro bydlení aj. Je zde nutno zdůraznit, že územní plán vymezuje plochy, konkrétní využití a způsob provozu není ve většině případů známo (např. plochy pro výrobu apod.). Podrobnější hodnocení vlivů těchto konkrétních budoucích záměrů na vymezených plochách bude – pokud to bude vyplývat z požadavků zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí – provedeno v rámci zjišťovacího řízení. Celou řadu záměrů lze z hlediska vlivů na životní prostředí naopak hodnotit kladně.

8. ZHODNOCENÍ ZPŮSOBU ZAPRACOVÁNÍ VNITROSTÁTNÍCH CÍLŮ OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ DO ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE A JEJICH ZOHLEDNĚNÍ PŘI VÝBĚRU VARIANT ŘEŠENÍ

Hlavním dokumentem pro oblast životního prostředí v rámci ČR je Státní politika životního prostředí. SPŽP se soustředí na následující čtyři prioritní oblasti:

- 1) Ochrana a udržitelné využívání zdrojů
- 2) Ochrana klimatu a zlepšení kvality ovzduší
- 3) Ochrana přírody a krajiny
- 4) Bezpečné prostředí

Jednotlivé priority a oblasti jsou rozpracovány do cílů. Podrobněji jsou cíle popsány v úvodní kapitole. Státní politika životního prostředí je nadřazeným dokumentem pro další dílčí strategické dokumenty pro oblast životního prostředí, ať již na úrovni státní, krajské nebo obecní.

Oblast životního prostředí je jedním ze tří základních pilířů udržitelného rozvoje a tuto oblast je v předloženém návrhu územního plánu Běloutína nutno reflektovat.

V rámci koncepce rozvoje území obce jsou zmiňovány požadavky na ponechání nezastavěných manipulačních pásů v š. min. 6m., budování kostry krajinné zeleně, vytváření protierozních opatření, zachování a doplnění původních prvků v krajině i v zastavěných částech sídel, zvýšení podílu porostů s přirozenou skladbou dřevin a podpora ekologického hospodaření na ZPF. Dále jsou stanoveny požadavky na ochranu krajinného rázu, obnovu vybraných historických cest, zachování, případně zvyšování prostupnosti krajiny díky údržbě polních a lesních cest a budování nových apod.

Předložený návrh územního plánu přispěje k ochraně a zlepšení stavu životního prostředí na území Běloutína tímto způsobem:

Ochrana a udržitelné využívání zdrojů

- Vymezuje v území plochy pro ochranu před vodní erozí a protipovodňová opatření.
- Vymezuje plochy ÚSES, čímž přispívá k zajištění ekologické stability v krajině a migraci živých organismů
- Vymezuje plochy zemědělské umožňující hospodaření v krajině.
- Navrhuje plochu pro rozšíření skládky, čímž zajišťuje prodloužení její životnosti a zároveň není nutné budovat další plochy pro ukládání odpadů.
- Předpokládá vybudování kanalizační sítě se zakončením na ČOV, čímž se zvyšuje jednak kvalita uživatelského komfortu, jednak se významně zvyšuje kvalita čištění odpadních vod.

Ochrana klimatu a zlepšení kvality ovzduší

- Vymezuje a stabilizuje vodní plochy a koridory a plochy pro ÚSES.
- Vymezuje plochu pro bioplynovou stanici jako obnovitelného zdroje energie.
- Vymezuje územní rezervu pro vysokorychlostní železniční koridor, čímž jsou chráněny podmínky pro možný budoucí rozvoj veřejné hromadné (železniční) dopravy.
- Předpokládá napojení rozvojových ploch v obci na zemní plyn jako šetrnějšího zdroje vytápění.

Ochrana přírody a krajiny

- Stanovuje koncepci uspořádání krajiny, obecné podmínky pro využití ploch, vymezuje prvky ÚSES a navrhuje opatření pro ochranu zemědělské půdy před vodní a větrnou erozí.
- Vymezuje plochy územního systému ekologické stability – navrhuje a stabilizuje plochy biocenter a biokoridorů, stanovuje obecné podmínky pro ochranu ÚSES, vymezuje interakční prvky.
- Vymezuje řadu vodních ploch, které budou mít jednak protipovodňovou funkci, jednak vytvoří biotopy pro výskyt vodních druhů živočichů a rostlin a posílí tak biodiverzitu krajiny.
- Umožňuje umístění ploch zeleně i na ostatních plochách (např. plochy výrobní, veřejných prostranství, dopravní infrastruktury a další).
- Nevymezuje žádné plochy pro větrné elektrárny, které představují potenciálně nejvýznamnější ohrožení pro krajinný ráz.

Bezpečné prostředí

- Vymezuje plochy pro ochranu před erozí a povodněmi

Předložený návrh územního plánu nenavrhuje žádné variantně řešené plochy. Je možno konstatovat, že předložený návrh územního plánu přispívá k naplňování vnitrostátních cílů ochrany životního prostředí.

9. NÁVRH UKAZATELŮ PRO SLEDOVÁNÍ VLIVU ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Zákon č.100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (§ 10h) zavazuje předkladatele koncepcí (v tomto případě obec Běloutín), aby zajistil sledování a rozbor vlivů schválené koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví. Pokud předkladatel na základě tohoto sledování zjistí, že provádění koncepce má nepředvídané závažné negativní vlivy na životní prostředí nebo veřejné zdraví, je povinen zajistit přijetí opatření k odvrácení nebo zmírnění těchto vlivů, informovat o tom příslušný úřad a dotčené správní úřady a současně rozhodnout o změně koncepce.

Pro sledování vlivu územního plánu obce Běloutín na životní prostředí jsou navrženy následující vybrané indikátory. Tyto indikátory vycházejí jednak z požadavků legislativy a jednak z národních nebo krajských koncepčních dokumentů a dále z rozboru udržitelného rozvoje území, konkrétně environmentálního pilíře. Vyhodnocení indikátorů je možno provádět v rámci rozboru udržitelného rozvoje území, které je prováděno dle stavebního zákona ve dvouletých intervalech.

- Každoroční vymezení oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší (OZKO)
- Koeficient ekologické stability
- Míra záboru ZPF v 1. a 2. třídě ochrany (ha/rok)
- Míra znečištění povrchových a podzemních vod dle ukazatelů jakosti vody
- Počet obyvatel napojených na veřejné kanalizační síť a ČOV

Zároveň z dlouhodobějšího hlediska doporučujeme sledovat stav a realizaci prvků územního systému ekologické stability.

Územní plány vymezují plochy a koridory, které mají sloužit k určitým funkcím. Pro výběr konkrétních projektů (záměrů) v jednotlivých funkčních plochách a koridorech lze orientačně využít výše uvedených indikátorů, respektive vlivu konkrétních záměrů na stav těchto indikátorů. Před realizací jednotlivých záměrů v daných plochách bude posouzeno, zda spadají do působnosti zákona č.100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí ve znění pozdějších předpisů. Tyto indikátory je poté možno využít také v procesu EIA u těchto jednotlivých záměrů.

10. NETECHNICKÉ SHRUTÍ VÝŠE UVEDENÝCH ÚDAJŮ

Dle § 19 odst. 2 zákona č.183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu je úkolem územního plánování také vyhodnocení vlivů zásad územního rozvoje na vyvážený vztah územních podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území (dále jen "vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území"); jeho součástí je posouzení vlivů na životní prostředí zpracované podle přílohy k tomuto zákonu a posouzení vlivu na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast, pokud orgán ochrany přírody svým stanoviskem takovýto vliv nevyloučil. Vlastní obsah posouzení vlivů na územně plánovací dokumentace na životní prostředí je upraven přílohou stavebního zákona.

Předložené vyhodnocení je zpracováno podle požadavků přílohy stavebního zákona a dle požadavků vyplývajících ze zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí ve znění pozdějších předpisů.

Předmětem hodnocení bylo především hodnocení jednotlivých navrhovaných ploch a stanovený způsob jejich využití. Územní plán nenavrhuje variantní řešení.

10.1 ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ

Návrh územního obce Běloutín naplňuje jako celek požadavky ochrany životního prostředí a je v souladu s hlavními cíli strategických dokumentů pro tuto oblast. Jeho realizace u řady záměrů povede ke zlepšení současného stavu životního prostředí. U některých dílčích záměrů byly identifikovány potenciálně negativní vlivy na životní prostředí, které jsou však méně významné nebo jsou řešitelné v nadcházejících fázích realizace záměrů (EIA hodnocení, územní řízení apod.).

Na základě celkového vyhodnocení je možno konstatovat, že **předložený návrh územního plánu Běloutín nebude mít významně negativní vliv na životní prostředí.**

10.1.1 Souhrn dalších doporučení pro zlepšení působení územního plánu na životní prostředí

U jednotlivých dílčích typů ploch a koridorů nebyly identifikovány závažné negativní vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví. Níže je uveden souhrn doporučení pro zlepšení působení územního plánu na životní prostředí.

Plochy pro bydlení

- Zvážit vypuštění z návrhu územního plánu plochy Z22 a Z25 s ohledem na respektování ochranného pásma lesa (Z25) a půdního fondu (Z22).
- Doporučujeme zvážit vypuštění ploch Z16 a Z17 z důvodu zvýšené hlukové zátěže ze silnice R48 a prověření plochy Z1, respektive její části nejbližší hlavním dopravním komunikacím.

11. PŘEHLED POUŽITÝCH ZDROJŮ

- Culek a kol. (2003): Biogeografické členění České republiky – II. díl, AOPKČR
- EKOLA group, s.r.o. (2008): Akční hlukový plán pro hlavní pozemní komunikace, Olomoucký kraj
- MŽP (2005): Strategie ochrany biologické rozmanitosti České republiky
- Nařízení vlády 148/2006 o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací
- MMR (2006): Politika územního rozvoje ČR, MMR 2006
- Povodí Odry (2009): Plán oblasti Povodí Odry
- Pöyry Environment a.s. (2007): Studie ochrany před povodněmi na území Olomouckého kraje, <http://www.iri.cz/kr-olomoucky/povodne/>
- Situační zpráva ke Strategii udržitelného rozvoje České republiky, Rada vlády pro udržitelný rozvoj, Praha 2006
- Strategie udržitelného rozvoje České republiky, Rada vlády pro udržitelný rozvoj, Praha, Listopad 2004
- Vláda ČR (2009): Politika územního rozvoje ČR 2008
- Voding Hranice s.r.o. (2008): Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Olomouckého kraje, aktualizace 2006
- ZÚ se sídlem v Ostravě (2008): Akční plán snižování hlukové zátěže na hlavních železničních tratích v ČR
- www.cuzk.cz
- www.czso.cz
- www.geoportal.cenia.cz
- <http://geoportal.gov.cz/arcgis/services>
- www.kr-moravskoslezsky.cz
- www.mapy.cz
- <http://mapy.kr-olomoucky.cz/prvk/>
- www.npu.cz
- www.nature.cz
- <http://oldmaps.geolab.cz>
- www.rsd.cz
- www.vakprerov.cz/pitna-voda/51%20.html